

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (първи състав)

18 март 2009 година *

По дело Т-299/05,

Shanghai Excell M&E Enterprise Co. Ltd, установено в Шанхай (Китай),

Shanghai Adeptech Precision Co. Ltd, установено в Huaxin Town (Китай),

за които се явяват г-н R. MacLean, solicitor, и адв. E. Gybels, avocat,

жалбоподатели,

* Език на производството: английски.

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явява г-н J.-P. Nix, в качеството на представител, подпомаган от адв. G. Berrisch, avocat,

ОТВЕТНИК,

ПОДПОМАГАН ОТ

Комисия на Европейските общности, за която се явяват първоначално г-жа K. Talabér-Ritz и г-жа E. Righini, впоследствие г-н H. van Vliet и г-жа Talabér-Ritz, в качеството на представители,

встъпила страна,

с предмет искане за отмяна на членове 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 692/2005 на Съвета от 28 април 2005 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2605/2000 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои електронни везни с произход по-конкретно от Китайската народна република (ОВ L 112, стр. 1)

**ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД
НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (първи състав),**

състоящ се от: г-жа V. Tiili (докладчик), председател, г-н F. Dehousse
и г-жа I. Wiszniewska-Białicka, съдии,

секретар: г-жа K. Rocheć, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното
заседание от 20 май 2008 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

A — Първоначално разследване и първоначален регламент

- ¹ На 27 ноември 2000 г. Съветът приема Регламент (ЕО) № 2605/2000 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои електронни везни с произход от Китайската народна република, Република Корея и Тайван (ОВ L 301, стр. 42, наричан по-нататък „първоначалния регламент“).

- 2 По време на разследването, довело до приемането на посочения регламент (наричано по-нататък „първоначалното разследване“), Комисията проверява по-конкретно дали вносът от тези три страни в Европейската общност на някои електронни везни с теглови обхват до 30 kg, предназначени за търговия на дребно, с цифров индикатор на теглото, на единичната цена или на цената, която следва да се плати (снабдени или не с устройство за разпечатване на тези данни) (наричани по-нататък „електронни везни“), представлява дъмпингов внос.

- 3 Що се отнася до Китай, трима производители износители решават да окажат съдействие при разследването и им се предоставя индивидуално третиране. Тези три дружества искат спрямо тях да се приложи статутът на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика (наричан по-нататък „СПИ“), съгласно член 2, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223), изменен с Регламент (ЕО) № 905/98 на Съвета от 27 април 1998 година (ОВ L 128, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 17, стр. 41), след поправка (наричан по-нататък „основния регламент“). При все това Съветът смята, че установените в член 2, параграф 7, буква в) от посочения регламент условия не са изпълнени, и отхвърля това искане. В резултат на това е необходимо да се сравнят експортните цени на китайските производители износители с нормална стойност, определена за аналогична страна с пазарна икономика съгласно член 2, параграф 7 от основния регламент (съображения 45—48 и съображение 52 от първоначалния регламент).

- 4 Институциите смятат, че Индонезия е най-подходящата трета страна с пазарна икономика с оглед на установяването на нормалната стойност (съображения 49 и 50 от първоначалния регламент). Следователно посочената стойност се определя съгласно член 2, параграфи 2 и 3 от основния регламент въз основа на нормалните стойности, установени за индонезийско предприятие, а именно РТ Toshiba TEC Corporation Indonesia (наричано по-нататък „Toshiba Indonesia“) (съображение 53 от първоначалния регламент).

- 5 Съветът сравнява нормалната стойност и експортната цена въз основа на цената франко завод и на същото ниво на търговия, като това позволява да се установи наличието на дъмпингов марж за тримата разглеждани производители износители, който варира от 9 % до 12,8 % (съображение 58 от първоначалния регламент).

- 6 Предвид малката степен на съдействие от страна на всички останали китайски производители износители остатъчният дъмпингов марж за последните се определя на равнището на най-високия индивидуален марж във връзка с един-единствен модел електронна везна, произведен от оказалите съдействие предприятия, а именно 30,7 %.
- 7 Вследствие на това съгласно член 1, параграф 2 от първоначалния регламент на тримата оказали съдействие производители износители се налага индивидуално антидъмпингово мито с максимална ставка 12,8 %, а на всички останали китайски дружества — мито със ставка 30,7 %.

Б — Процедура по преразглеждане

- 8 Жалбоподателите, свързаните дружества Shanghai Excell M&E Enterprise Co. Ltd (наричано по-нататък „Shanghai Excell“) и Shanghai Adepteck Precision Co. Ltd (наричано по-нататък „Shanghai Adepteck“), произвеждат електронни везни в Китай. Shanghai Excell и Shanghai Adepteck започват да изнасят електронни везни за Общността през юни 2003 г. За тях се прилага антидъмпингово мито със ставка 30,7 %.
- 9 Жалбоподателите представят пред Комисията искане за преразглеждане на първоначалния регламент в качеството на „новоизносител“ по смисъла на член 11, параграф 4 от основния регламент. Те твърдят, че не са изнасяли електронни везни за Общността през периода на първоначалното разследване, а именно от 1 септември 1998 г. до 31 август 1999 г. (наричан по-нататък „периода на първоначалното разследване“), и че не са свързани с нито един от производителите износители, за които се прилагат разглежданите мерки.
- 10 С Регламент (ЕО) № 1408/2004 на Комисията от 2 август 2004 година за образуване на процедура по преразглеждане във връзка с „новоизносител“ по Регламент № 2605/2000 на Съвета за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои електронни везни с произход по-конкретно от Китайската народна република, за отмяна на митото във връзка с вноса на продуктите на двама износители от тази страна и за въвеждане на регистра-

ционен режим за съответния внос (ОВ L 256, стр. 8) Комисията образува процедура по преразглеждане по отношение на жалбоподателите. Наложено за електронните им везни антидъмпингово мито от 30,7 % се отменя и Комисията разпорежда на митническите органи да предприемат необходимите мерки, за да регистрират вноса на посочените везни, като срокът на регистрационния режим трябва да изтече девет месеца след датата на влизане в сила на Регламент № 1408/2004.

- 11 На 23 февруари 2005 г. Комисията изпраща писмо до жалбоподателите, в което излага мотивите, въз основа на които възнамерява да им предостави индивидуално третиране и да им наложи антидъмпингово мито от 54,8 %. С писмо от 7 март 2005 г. жалбоподателите оспорват позицията на Комисията.

В — *Обжалваният регламент*

- 12 На 28 април 2005 г. Съветът приема Регламент (ЕО) № 692/2005 на Съвета от 28 април 2005 година за изменение на Регламент № 2605/2000 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои електронни везни с произход по-конкретно от Китайската народна република (ОВ L 112, стр. 1, наричан по-нататък „обжалвания регламент“).
- 13 В обжалвания регламент Съветът потвърждава, че жалбоподателите са новоизносители по смисъла на член 11, параграф 4 от основния регламент (съображения 9—11).
- 14 Съветът смята, че след като жалбоподателите са установени в Китай, както и в първоначалния регламент нормалната стойност трябва да се определи съгласно член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент, на основание че жалбоподателите не отговарят на първите два критерия, посочени в член 2, параграф 7, буква в) от същия регламент, и че поради това, що се отнася до

производството и продажбата от тези дружества на електронни везни, условията на пазарната икономика не са преобладаващи, (съображения 12—26). При все това Съветът счита, че жалбоподателите отговарят на условията за предоставяне на индивидуално третиране, посочени в член 9, параграф 5 от основния регламент (съображения 27 и 28).

- 15 Както в първоначалния регламент, Съветът изчислява нормалната стойност съгласно член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент, като изхожда от цената или конструираната стойност в сходна страна, а именно Индонезия. Нормалната стойност е изчислена въз основа на съобщенията от Toshiba Indonesia данни.
- 16 Съветът сравнява нормалната стойност и експортната цена въз основа на цената франко завод и на същото ниво на търговия и съгласно член 2, параграф 10 от основния регламент отчита разликите, засягащи цените и тяхната сравнимост (съображения 42—45). На последно място, Съветът сравнява среднопретеглената нормална стойност на всеки вид от съответния продукт със среднопретеглената експортна цена и заключава, че е налице дъмпингов марж, възлизаш на 52,6 % (съображения 55 и 56).
- 17 Вследствие на това с член 1, параграф 1 от обжалвания регламент върху вноса на жалбоподателите в Общността се налага антидъмпингово мито от 52,6 %.
- 18 По силата на член 1, параграф 2 от обжалвания регламент за вноса, регистриран съгласно член 3 от Регламент № 1408/2004, се прилагат с обратна сила мита с една и съща ставка. Така от август 2004 г. на жалбоподателите се налага мито от 52,6 %. На последно място, в член 1, параграф 2 от обжалвания регламент митническите органи на Европейския съюз са приканени да прекратят регистрацията на вноса на жалбоподателите.

- 19 Съгласно член 2 от обжалвания регламент последният влиза в сила на следващия ден след публикуването му в *Официален вестник*, а именно на 4 май 2005 г.
- 20 Съгласно член 11, параграф 2 от основния регламент срокът на действие на митата, наложени с първоначалния регламент, изменен с обжалвания регламент, изтича на 1 декември 2005 г. След публикуване на известието за предстоящото изтичане на срока на действие на митата производителите в Общността не са поискали преразглеждане на мерките, чийто срок на действие е изтекъл съгласно член 11, параграф 2 от основния регламент.

Производство и искания на страните

- 21 Жалбоподателите подават настоящата жалба в секретариата на Първоинстанционния съд на 26 юли 2005 г.
- 22 С молба, подадена в секретариата на Първоинстанционния съд на 18 ноември 2005 г., Комисията иска да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Съвета. Тази молба е уважена с определение на председателя на трети състав на Първоинстанционния съд от 12 януари 2006 г.
- 23 След промяна на съставите на Първоинстанционния съд съдията докладчик е включен в първи състав, на който впоследствие се разпределя настоящото дело.
- 24 На 19 март 2008 г. в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд, последният приканва страните да отговорят на някои писмени въпроси и да му

предоставят определени документи. Жалбоподателите изпълняват тези искания в определения срок.

25 С писмо от 15 април 2008 г. Съветът уведомява Първоинстанционния съд, че не може да изпълни тези искания, като твърди, че някои от поисканите документи са поверителни и че във всеки случай с тях разполага Комисията. Освен това Съветът твърди, че правният интерес на жалбоподателите е отпаднал.

26 С определение от 7 май 2008 г., в съответствие с член 65, буква б), член 66, параграф 1 и член 67, параграф 3, втора алинея от Процедурния правилник Първоинстанционният съд разпорежда на Съвета и на Комисията да представят някои от поисканите документи, заедно с някои пояснения, като същевременно предвижда, че на този етап последните няма да бъдат предоставяни на жалбоподателите. Съветът и Комисията изпълняват това искане в определения срок. При все това те изтъкват, че считат посочените документи за строго поверителни, тъй като съдържат чувствителна търговска информация във връзка с Toshiba Indonesia.

27 Въз основа на доклад на съдията докладчик Първоинстанционният съд (първи състав) решава да открие устната фаза на производството.

28 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Първоинстанционния съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 20 май 2008 г.

29 В хода на съдебното заседание жалбоподателите изразяват съгласието си, ако е необходимо, Първоинстанционният съд да може да използва данните, съдържащи се в считаните за поверителни от Съвета и Комисията документи, които не са им съобщени, като това се отразява в протокола от съдебното

заседание. При все това Първоинстанционният съд намира за необходимо за целите на настоящото съдебно решение да използва само данните, предоставени на разположение на жалбоподателите.

30 Отново в хода на съдебното заседание жалбоподателите заявяват, че вече не поддържат деветото си правно основание, изведено от грешка при идентифицираното им в обжалвания регламент, като това също е отразено в протокола от съдебното заседание.

31 На последно място, в хода на съдебното заседание става ясно, че документите, които жалбоподателите изпращат на Първоинстанционния съд вследствие на искането от 19 март 2008 г., не са поисканите документи. Съветът иска разрешение да представи копие от тези документи, съдържащи се в административната преписка и предоставени на Съвета от жалбоподателите по време на разследването, довело до приемането на обжалвания регламент. Жалбоподателите се противопоставят на представянето, като това е отразено в протокола от съдебното заседание. Първоинстанционният съд определя срок, в който жалбоподателите трябва да представят становището си относно разглежданите документи и относно евентуалното им прилагане към преписката.

32 На 30 май 2008 г. жалбоподателите представят становище по посочените в предходната точка документи и отново се противопоставят на прилагането им към преписката. При все това, като смята, че с представянето на разглежданите документи от Съвета просто ще се поправи грешката, допусната от жалбоподателите съзнателно или поради небрежност, Първоинстанционният съд счита, че те следва да се приложат към преписката.

33 На 6 юни 2008 г. Съветът представя в секретариата на Първоинстанционния съд поправка на данните, представени от него на Първоинстанционния съд вследствие на определението на последния от 7 май 2008 г. С писмо от 6 юни 2008 г. Комисията уведомява Първоинстанционния съд, че поясненията, направени от нея вследствие на посоченото определение, трябва да се изменят с оглед на представената от Съвета поправка.

34 На 10 юли 2008 г. жалбоподателите представят становище по разглежданата поправка.

35 На 24 септември 2008 г. устната фаза на производството е обявена за приключена.

36 Жалбоподателите молят Първоинстанционния съд:

— да отмени обжалвания регламент, в частта, която се отнася до тях,

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

37 В писменото си становище Съветът, подпомаган от Комисията, моли Първоинстанционния съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

38 В писмото си от 15 април 2008 г. Съветът моли Първоинстанционния съд:

- да установи, че основанието за постановяване на съдебно решение по същество е отпаднало, тъй като е отпаднал интересът на жалбоподателите от продължаване на производството,
- да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

По молбата за обявяване на липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество

А — Доводи на страните

39 Съветът твърди, че за електронните везни на жалбоподателите не е налагано антидъмпингово мито от момента на изтичане на срока на действие на първоначалния регламент на 1 декември 2005 г. Впрочем от представените от държавите членки данни било видно, от една страна, че последните били събрали много малки суми на основание на наложените с обжалвания регламент антидъмпингови мита, а от друга страна, че тези малки суми не били изплатени от жалбоподателите, а от несвързани с тях вносителите.

40 Следователно Съветът смята, че отмяната на обжалвания регламент нямало да породи правни последици за жалбоподателите, поради което интересът на последните от продължаване на производството бил отпаднал.

- 41 Жалбоподателите смятат, че Първоинстанционният съд не трябвало да разглежда довода на Съвета, тъй като той бил представен несвоевременно. Освен това те потвърждават, че не са платили антидъмпингово мито в размера, наложен с първоначалния регламент. При все това те считат, че обстоятелството, че за електронните им возни се прилага антидъмпингово мито с много голям размер през период от около пет месеца, е възпрепятствало усилията им за пускане в продажба в Европа, което именно обяснявало защо техните вносители са заплатили малка част от антидъмпинговото мито. В допълнение жалбоподателите подчертават, че запазват правния си интерес, тъй като възнамеряват да се позоват на незаконосъобразността на обжалвания регламент в рамките на последващ иск за отговорност.

Б — Съображения на Първоинстанционния съд

- 42 Тъй като предпоставките за допустимост на жалба, по-специално липсата на правен интерес, спадат към абсолютните процесуални предпоставки, Първоинстанционният съд следва да проверява служебно дали даден жалбоподател има правен интерес от отмяната на обжалваното решение (Определение на Първоинстанционния съд от 10 март 2005 г. по дело *Gruppo ormezzatori del porto di Venezia* и др./Комисия, T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00—T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00—T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00—T-276/00, T-281/00, T-287/00 и T-296/00, *Recueil*, стр. II-787, точка 22). Ето защо доводът на Съвета следва да се разгледа, без да е необходимо произнасяне по твърдението за несвоевременното му представяне.
- 43 В това отношение е важно да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика правният интерес на ищеца или жалбоподателя трябва да съществува с оглед на предмета на иска или жалбата към момента на подаването му/й, тъй като в противен случай същият/същата би бил(а) недопустим(а). Този предмет на спора трябва да продължава да съществува, също както и правният интерес, до обявяването на съдебното решение, тъй като иначе няма да има основание за постановяване на съдебно решение по същество, което предполага искът или жалбата да може чрез резултата си да донесе полза на страната, която го/я е подала (вж. Решение на Съда от 17 април 2008 г. по дело *Flaherty* и др./Комисия, C-373/06 P, C-379/06 P и C-382/06 P, *Сборник*, стр. I-2649, точка 25 и цитираната съдебна практика).

- 44 Според Съвета в конкретния случай при подаване на жалбата жалбоподателите са имали правен интерес, но той е отпаднал впоследствие, тъй като от момента на изтичане срока на действие на първоначалния регламент и следователно на обжалвания регламент на 1 декември 2005 г., евентуалната отмяна на последния регламент вече не можела да бъде от полза на жалбоподателите, доколкото, от една страна, той вече не се прилагал за износа им към Общността а от друга страна, като пряка последица от отмяната нямало да им бъде възстановена никаква сума, тъй като в миналото те не се платили никакво антидъмпингово мито по силата на посочения регламент.
- 45 При все това с оглед на обстоятелствата по конкретния случай тезата на Съвета трябва да се отхвърли поради няколко съображения.
- 46 На първо място следва да се уточни, че изтичането на срока на действие на обжалвания в хода на производството за отмяна акт не налага само по себе си задължение на общностния съд да обяви липсата на основание за постановяване на съдебно решение по същество поради липса на предмет или на правен интерес към датата на обявяване на съдебното решение (вж. в този смисъл Решение на Съда от 7 юни 2007 г. по дело Wunenburger/Комисия, C-362/05 P, Сборник, стр. I-4333, точка 47).
- 47 В това отношение е важно да се заключи, че обжалваният регламент не е официално оттеглен от Съвета (вж. в този смисъл Решение по дело Wunenburger/Комисия, точка 46 по-горе, точка 48).
- 48 На второ място, от практиката на Съда следва, че жалбоподател може да запази интереса си да поиска отмяна на акт на институция на Общността, за да позволи да се избегне възпроизвеждането в бъдеще на неправомерното положение, от което той претендира, че същият е засегнат (Решение по дело Wunenburger/Комисия, точка 46 по-горе, точка 50; вж. също в този смисъл Решение на Съда от 24 юни 1986 г. по дело AKZO Chemie/Комисия, 53/85, Recueil, стр. 1965, точка 21 и Решение на Съда от 26 април 1988 г. по дело Apesco/Комисия, 207/86, Recueil, стр. 2151, точка 16).

- 49 Такъв правен интерес произтича от член 233, първа алинея ЕО, по силата на който институциите, чийто акт е бил отменен, са длъжни да предприемат необходимите мерки за изпълнение на съдебното решение (Решение по дело *Wunenburger/Комисия*, точка 46 по-горе, точка 51).
- 50 Безспорно такъв правен интерес е възможно да съществува само ако твърдяното неправомерно положение може да се възпроизведе и в бъдеще, независимо от обстоятелствата по делото, които са дали основание жалбоподателят да подаде жалба (Решение по дело *Wunenburger/Комисия*, точка 46 по-горе, точка 52).
- 51 Такава е хипотезата обаче на жалба за отмяна като тази в конкретния случай, подадена от предприятия, на които вследствие на процедура по преразглеждане е наложено антидъмпингово мито, въпреки че посоченото мито вече не се прилага, тъй като предприятията оспорват процедурата, довела до налагане на митото. Всъщност, противно на преценката по същество относно наличието на дъмпинг, правилата за провеждане на процедура по преразглеждане могат да бъдат повторно приложени в бъдеще в рамките на аналогични процедури, така че жалбоподателите запазват правния си интерес да оспорват обжалвания регламент, макар той вече да не поражда действие за тях, в перспективата на бъдещи насочени срещу тях антидъмпингови процедури (вж. в този смисъл Решение по дело *Wunenburger/Комисия*, точка 46 по-горе, точки 56—59).
- 52 В това отношение следва да се отбележи, че в рамките на настоящата жалба жалбоподателите оспорват на няколко основания метода, който Съветът възприема в обжалвания регламент, за да реши дали те отговарят на условията за признаване на СПИ, както и за да изчисли дъмпинговия им марж — методи, които могат да бъдат възпроизведени в бъдеще в рамките на аналогични процедури.
- 53 На трето място, даден жалбоподател може да запази интереса си от отмяна на акт, който го засяга пряко, за да може общностният съд да установи, че спрямо него е допусната незаконосъобразност, така че подобна констатация да може да послужи като основа на евентуален иск за обезщетение, с който се цели настъпилите в резултат от обжалвания акт вреди да бъдат поправени по подходящ начин (вж. в този смисъл Решение на Съда от 31 март 1998 г. по дело *Франция и др./Комисия*, C-68/94 и C-30/95, Recueil, стр. I-1375, точка 74).

- 54 Такава е хипотезата в конкретния случай. Всъщност съгласно обжалвания регламент в период от пет месеца върху вноса на електронни везни от жалбоподателите се налага антидъмпингово мито, чийто размер е почти два пъти по-висок от прилаганото за други китайски производители мито и което води до увеличаване на продажната им цена в Общността с повече от 50 %.
- 55 В този контекст жалбоподателите запазват интереса си от установяването на незаконосъобразността на обжалвания регламент, тъй като, от една страна, това установяване би обвързало общностния съд с оглед на иск за обезщетение, а от друга страна, би могло да служи за основа за евентуално извънсъдебно споразумение между Съвета и жалбоподателите, с цел да се поправят понесените от последните вреди.
- 56 На четвърто място, да се приеме тезата на Съвета е равносилно на това да се допусне, че по отношение на приетите от институциите актове, които пораждат ограничено във времето правно действие и спират да пораждат действие след подаването на жалба за отмяна, но преди Първоинстанционният съд да е могъл да се произнесе със съответно решение, няма да бъде упражняван съдебен контрол, ако въз основа на тези актове не са събрани суми.
- 57 Подобно положение обаче е несъвместимо с духа на член 230 ЕО, по силата на който общностният съд осъществява контрол относно законосъобразността на актовете, приети съвместно от Европейския парламент и Съвета, на актовете на Съвета, на Комисията и на Европейската централна банка (ЕЦБ), с изключение на препоръките и становищата, както и на актовете на Европейския парламент, предназначени да произведат правно действие по отношение на трети страни. Всъщност тъй като Европейската общност е правна общност, то нито актовете на нейните държави членки, нито актовете на нейните институции са освободени от контрол за съответствие с Договора, който е основна конституционна харта, и с произтичащото от него право (вж. в този смисъл Решение на Съда от 23 април 1986 г. по дело *Les Verts*/Парламент, 294/83, *Recueil*, стр. 1339, точка 23).
- 58 С оглед на изложените по-горе съображения следва да се заключи, че жалбоподателите продължават да имат правен интерес.

По съществото на спора

59 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат осем правни основания, като някои от тях могат да бъдат групирани. Първото правно основание е изведено от нарушение на член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент. Второто правно основание е изведено от нарушение на член 2, параграф 7, буква в), първа алинея, първо тире от основния регламент. Третото правно основание е изведено от нарушение на член 2, параграф 7, буква в), първа алинея, второ тире от основния регламент. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на член 11, параграф 9 от основния регламент. Петото и осмото правно основание са изведени от нарушение на член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент. На последно място, шестото и седмото правно основание са изведени от нарушение на член 2, параграф 10 от основния регламент.

60 Първоинстанционният съд смята, че първо следва да се разгледат второто и третото правно основание.

А — По второто и третото правно основание, изведени от нарушение на член 2, параграф 7, буква в), първа алинея, съответно първо и второ тире от основния регламент

61 Член 2, параграф 7 от основния регламент предвижда, че в случай на внос от страни без пазарна икономика нормалната стойност по принцип се определя на основата на цената или конструираната стойност в трета страна с пазарна икономика, чрез дерогиране на установените в параграфи 1—6 от същата разпоредба правила.

62 При все това член 2, параграф 7, буква б) от посочения регламент предвижда:

„При антидъмпинговото разследване относно внос от [...] Русия и [...] Китай нормалната стойност се определя в съответствие с параграфи от 1 до 6, ако е показано, на основание на подходящо формулираните претенции от един или повече производители, обект на разследването, и в съответствие с критериите и процедурите, определени в буква в), че условията на пазарна икономика преобладават за този производител или производители по отношение на производството и продажбата на подобния разглеждан продукт. В противен случай се прилагат правилата, определени в [член 2, параграф 7,] буква а).“

63 Накрая член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент гласи:

„Възраженията по [член 2, параграф 7,] буква б) се представят в писмен вид и трябва да съдържат достатъчни доказателства, че производителят действа в условията на пазарна икономика, тоест ако:

- решенията на дружествата във връзка с цените, разходите и вложените материали, включително, например суровините, разходите за технологии и труд, продукция, продажби и инвестиции, се взимат в отговор на сигнали от пазара, които отразяват предлагането и търсенето, и без значителна намеса на държавата в това отношение, а разходите за основните вложени материали по същество отразяват пазарните стойности;
- дружествата имат ясен основен комплект счетоводна документация, която се подлага на независим одит в съответствие с международните счетоводни стандарти и се прилага във всички случаи;

[...]

и

— превръщането на обменните курсове се извършва по пазарен курс.

[...]“

⁶⁴ Жалбоподателите правят искане да се ползват от СПИ още при започване на разследването за преразглеждане. В обжалвания регламент Съветът приема, че това искане трябва да се отхвърли, тъй като жалбоподателите не отговарят на първите две посочени в предходната точка условия (съображения 13—15).

⁶⁵ Що се отнася до първото условие, Съветът приема в обжалвания регламент, че редица данни показват наличието на съществена намеса на държавата в дейността на жалбоподателите. Тези данни са: първо, обстоятелството, че уставът на един от жалбоподателите разрешава на контролирания от държавата негов партньор, който не притежава дял от дружеството и е представен като обикновен арендодател, да изисква обезщетение, в случай че не са постигнати набеязаните цели във връзка с производството, продажбите и печалбите; второ, обстоятелството, че е необходимо разрешение от местните власти, за да се осчетоводи недвижимото имущество като дълготрайни активи и да започнат да се прехвърлят правата за ползване на земя; трето, обстоятелството, че един от жалбоподателите никога не е заплащал аренда за ползване на земята, и четвърто, че той се ползва с банкови гаранции, учредени безвъзмездно от трето лице (съображение 16 от обжалвания регламент).

66 Що се отнася до второто условие, според което предприятията, които искат да се ползват от СПИ, трябва да докажат, че имат ясен основен комплект счетоводна документация, която се подлага на независим одит в съответствие с международните счетоводни стандарти и се прилага във всички случаи, в съображение 17 от обжалвания регламент Съветът приема, че жалбоподателите нарушават някои от „International Accounting Standards“ (международни счетоводни стандарти, наричани по-нататък „IAS“), приети от International Accounting Standards Board.

67 Що се отнася до IAS 1, Съдът смята, че жалбоподателите нарушават три основни счетоводни принципа: счетоводния принцип на начисляването, предпазливостта и предимството на съдържанието пред формата. Според Съвета жалбоподателите не спазват и IAS 2 по отношение на материалните запаси, недвижимите им имоти не са осчетоводени и прехвърлени съгласно IAS 16, правата за ползване на земя не са прехвърлени съгласно IAS 38, жалбоподателите нарушават IAS 21 относно ефектите от промените в обменните курсове и IAS 36 относно обезценката на активите и на последно място, редица доклади от одита на жалбоподателите показват, че са налице счетоводни проблеми във връзка с материалните запаси и че дружеството не е въвело специфична процедура в областта на провизиите за обезценка на активите. Съветът смята също така, че обстоятелството, че по-голямата част от нарушенията на IAS не са изложени в докладите от одита, показва че техният одит не съответства на международните стандарти (съображения 17 и 18 от обжалвания регламент).

1. Доводи на страните

68 Жалбоподателите твърдят, че преценката, извършена от Съвета в съображения 12—26 от обжалвания регламент, съгласно която те не отговарят на първите две условия, посочени в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент, е неправилна.

69 В рамките на второто правно основание жалбоподателите твърдят, че анализът на Съвета в обжалвания регламент по въпроса, от една страна, дали решенията им относно цените, разходите и вложените материали се взимат в отговор на сигнали от пазара, които отразяват предлагането и търсенето, и без значителна

намеса на държавата в това отношение, а от друга страна, дали разходите за основните вложени материали в голямата си част отразяват пазарните стойности, е явно погрешен.

- 70 В рамките на третото правно основание жалбоподателите твърдят, че Съветът погрешно приема в обжалвания регламент, че те не отговарят на второто условие, предвидено в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент, според което предприятията, които искат да се ползват от СПИ, трябва да имат ясен основен комплект счетоводна документация, която се подлага на независим одит в съответствие с международните счетоводни стандарти и се прилага във всички случаи.
- 71 В това отношение жалбоподателите отбелязват, че след като счетоводните стандарти, приложени от Комисията в конкретния случай, а именно IAS, не са приети в Китай, нито едно установено в тази страна дружество не било длъжно да ги спазва. Следователно, ако се изисква тяхното прилагане, нито едно китайско дружество не можело да получи СПИ. От друга страна, дори в рамките на Общността само някои дружества били задължени да спазват IAS по силата на Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 година за прилагането на международните счетоводни стандарти (ОВ L 243, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 36, стр. 125), при това считано от 1 януари 2005 г.
- 72 Освен това жалбоподателите твърдят, че в протокола на Съвета относно Регламент № 905/98, с който в основния регламент се въвежда понятието за СПИ, Комисията е приканена да го прилага така, че всички предприятия, независимо от своя размер, да имат еднаква възможност да се ползват от неговите разпоредби. При все това общностните институции изискали счетоводството на жалбоподателите да съответства на изключително строг стандарт, с който те не могат да се съобразят в качеството си на малки и средни предприятия.
- 73 Жалбоподателите твърдят, че общностните институции не са се опитали да приложат други, признати на международно равнище стандарти, макар те многократно да са искали това, и отбелязват, че при проверката, извършена от Комисията в помещенията на Shanghai Adeptech, Комисията иска от одиторите на това дружество временно да напуснат помещенията, като по този начин лишава

посоченото дружество от възможност да представи пояснения относно съответствието на своето счетоводство с международните стандарти.

74 На последно място, жалбоподателите смятат, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката на подложените на одит сметки на двете дружества, като е приложил в обжалвания регламент неподходящи счетоводни стандарти, каквито са IAS, а не „международните счетоводни стандарти“, посочени в член 2, параграф 7, буква в), първа линия, второ тире от основния регламент.

75 Съветът посочва в отговор, че второто и третото правно основание трябва да се отхвърлят като неоснователни.

2. Съображения на Първоинстанционния съд

76 Както от употребата на съюза „и“ между четвъртото и петото тире от член 2, параграф 7, буква в), така и от самото естество на посочените в тях условия е видно, че последните са кумулативни, така че ако производител, направил искане да се ползва от СПИ, не отговаря на едно от тях, искането му трябва да се отхвърли (Решение на Първоинстанционния съд от 28 октомври 2004 г. по дело Shanghai Teraoka Electronic/Съвет, T-35/01, Recueil, стр. II-3663, точка 54).

77 Ето защо, след като Съветът приема в обжалвания регламент, че искането на жалбоподателите да се ползват от СПИ трябва да се отхвърли въз основа на това, че те не отговарят на първите две условия, посочени в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент (съображения 13—15), настоящите правни основания биха могли да доведат до отмяна на обжалвания регламент само ако бъдат уважени едновременно.

- 78 В този контекст Първоинстанционният съд смята, че първо следва да се разгледа третото правно основание.
- 79 В това отношение е важно от самото начало да се припомни, че в сферата на мерките за защита на търговията общностните институции разполагат с широко право на преценка поради сложността на икономическите, политическите и правните положения, които трябва да разглеждат (Решение на Първоинстанционния съд от 5 юни 1996 г. по дело NMB France и др./Комисия, T-162/94, Recueil, стр. II-427, точка 72, Решение на Първоинстанционния съд от 29 януари 1998 г. по дело Sinochem/Съвет, T-97/95, Recueil, стр. II-85, точка 51, Решение на Първоинстанционния съд от 17 юли 1998 г. по дело Thai Bicycle/Съвет, T-118/96, Recueil, стр. II-2991, точка 32, Решение на Първоинстанционния съд от 4 юли 2002 г. по дело Arne Mathisen/Съвет, T-340/99, Recueil, стр. II-2905, точка 53 и Решение по дело Shanghai Teraoka Electronic/Съвет, точка 76 по-горе, точка 48).
- 80 От това следва, че упражняваният от общностния съд контрол във връзка с преценките на институциите следва да се свежда до проверка дали са спазени процесуалните правила, дали фактите, приети, за да бъде направен оспорваният избор, са установени точно, както и дали не е налице явна грешка в преценката на тези факти или злоупотреба с власт (Решение на Съда от 7 май 1987 г. по дело NTN Toyo Bearing и др./Съвет, 240/84, Recueil, стр. 1809, точка 19, Решение по дело Thai Bicycle/Съвет, точка 79 по-горе, точка 33, Решение по дело Arne Mathisen/Съвет, точка 79 по-горе, точка 54 и Решение по дело Shanghai Teraoka Electronics/Съвет, точка 76 по-горе, точка 49).
- 81 Посоченото важи и за фактическите положения от правно и политическо естество, които се проявяват в съответната страна и които общностните институции трябва да преценят, за да определят дали даден износител осъществява дейност в пазарни условия без значителна намеса на държавата и дали в резултат на това може да му се предостави статутът, присъщ на предприятията, функциониращи в условията на пазарна икономика (Решение по дело Shanghai Teraoka Electronics/Съвет, точка 76 по-горе, точка 49).
- 82 От друга страна, следва да се отбележи, че методът на определяне на нормалната стойност на продукт — метод, посочен в член 2, параграф 7, буква б) от основния регламент — представлява изключение по отношение на специфичния метод, предвиден за тази цел в член 2, параграф 7, буква а), доколкото последният метод по принцип се прилага в случай на внос от страни без пазарна икономика. Съгласно постоянната съдебна практика обаче дерогацията или изключението от

общо правило трябва да се тълкува стриктно (Решение на Съда от 12 декември 1995 г. по дело *Oude Luttikhuis* и др., C-399/93, Recueil, стр. I-4515, точка 23, Решение на Съда от 18 януари 2001 г. по дело Комисия/Испания, C-83/99, Recueil, стр. I-445, точка 19 и Решение на Съда от 12 декември 2002 г. по дело *Белгия/Комисия*, C-5/01, Recueil, стр. I-11991, точка 56; Решение по дело *Shanghai Teraoka Electronics/Съвет*, точка 76 по-горе, точка 50).

83 На последно място е важно да се подчертае, че производителят износител, който иска да се ползва от СПИ, носи тежестта на доказване. Всъщност член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент предвижда, че възраженията „[...] трябва да съдържат достатъчни доказателства“. Следователно общностните институции не са длъжни да доказват, че производителят износител не отговаря на условията, предвидени с оглед на предоставянето на посочения статут. За сметка на това общностните институции следва да преценят дали представените от производителя износител доказателства са достатъчни, за да се докаже, че установените в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент условия са изпълнени, а общностният съд следва да провери дали тази преценка е опорочена поради явна грешка (Решение по дело *Shanghai Teraoka Electronics/Съвет*, точка 76 по-горе, точка 53).

84 Именно с оглед на тези съображения следва да се разгледа въпросът дали с доводите на жалбоподателите може да се установи, че съображението на Съвета, според което те не отговарят на второто установено в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент условие, е явно погрешно.

85 В това отношение жалбоподателите твърдят по същество, първо, че IAS не са задължителни в Китай и че в Общността те са задължителни само за някои предприятия.

86 На първо място обаче следва да се отбележи, че обстоятелството, че по силата на националното им право китайските предприятия не са длъжни да спазват някои счетоводни стандарти, по никакъв начин не влияе на това дали счетоводството им може да бъде подложено на оценка с оглед на посочените стандарти. Всъщност второто условие, предвидено в член 2, параграф 7, буква в) от основния

регламент, ясно предвижда, че счетоводството на всяко предприятие от страна без пазарна икономика, което иска да получи СПИ, трябва да се подложи на одит в съответствие с международните счетоводни стандарти, без в това отношение да е релевантно обстоятелството дали посочените стандарти задължително се прилагат в държавата му на произход. Впрочем в основния регламент се изисква съответните предприятия да спазват счетоводни стандарти, които не винаги са националните стандарти, именно на основание че в посочената държава няма пазарна икономика.

87 На второ място следва да се отбележи, че обстоятелството, че приложените в конкретния случай международни счетоводни стандарти не са задължителни за всички общностни предприятия по силата на общностен акт, не означава по необходимост, че тези стандарти, и дори други счетоводни стандарти, с които същите цели се преследват и осъществяват със същата или дори по-голяма строгост, не са задължителни за посочените предприятия по силата на националните им законодателства. Това обстоятелство не означава също така, че посочените стандарти не са широко признати на международно равнище или че не могат да обобщават счетоводни принципи, общи за мнозинството страни с пазарна икономика, включително за държавите членки.

88 Второ, жалбоподателите твърдят, че е невъзможно за малко или средно предприятие като тях да се съобрази с IAS. Този довод обаче е просто твърдение, в подкрепа на което не е представено никакво доказателство, нито кратко пояснение на причините, поради които би било невъзможно за малко или средно предприятие да започне да отговаря на счетоводните стандарти, приложени в конкретния случай от Комисията. Следователно доводът на жалбоподателите не може да се приеме.

89 Трето, жалбоподателите твърдят, че общностните институции не са подложили на проверка счетоводството им с оглед на различни от IAS счетоводни норми, признати на международно равнище.

90 При все това следва да се заключи, че общностните институции имат широко право на преценка относно разглеждане на съответствието между избрани от тях признати на международно равнище счетоводни стандарти и счетоводството на предприятията, които искат да се ползват от СПИ. Ако не са съгласни с този избор, разглежданите предприятия следва да докажат, че избраните от институциите стандарти не са признати на международно равнище или че евентуални нарушения на посочените стандарти в тяхното счетоводство не представляват такива нарушения с оглед на други признати на международно равнище стандарти, доколкото тежестта на доказване се носи от производителя износител, който желае да се ползва от СПИ (вж. точка 83 по-горе). В конкретния случай обаче жалбоподателите не доказват наличието на нито едно от тези две обстоятелства.

91 На последно място и във всеки случай, за да се отхвърлят всички доводи на жалбоподателите, е достатъчно да се установи, че нито един от тях не може да оспори изложения в съображение 17 от обжалвания регламент извод на Съвета, според който сметките на жалбоподателите нарушават някои основни счетоводни принцип като счетоводния принцип на начисляването, принципите на предпазливостта и на предимството на съдържанието пред формата. Всъщност, за да оспорят надлежно този извод на Съвета, с който в достатъчна степен може да се обоснове преценката, според която жалбоподателите не отговарят на второто условие от член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент, жалбоподателите би трябвало да докажат, че счетоводството им зачита посочените принципи или че е в съответствие с международни счетоводни стандарти, различни от IAS, които също зачитат тези принципи. Без въобще да докажат това обаче, жалбоподателите се ограничават до това да критикуват избора на Комисията във връзка с приложените в конкретния случай международни стандарти.

92 От посоченото следва, че третото правно основание трябва да се отхвърли.

93 Следователно с оглед на съображенията в точки 76 и 77 по-горе не е необходимо да се разглежда второто правно основание.

Б — По първото правно основание, изведено от нарушение на член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент

1. Предварителни бележки

94 Съгласно член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент:

„Определянето дали производителят отговаря на [...] критерии[те, споменати в член 2, параграф 7, буква в)] се извършва в рамките на три месеца от началото на разследването, след конкретни консултации с консултативния комитет и след като на индустрията на Общността [другаде в текста: „производителите в Общността“] бъде дадена възможност да изрази мнението си. Това определение остава в сила по време на цялото разследване.“

95 На 2 август 2004 г. Комисията приема Регламент № 1408/2004, по силата на който се образува процедурата по преразглеждане. Посоченият регламент влиза в сила на следващия ден след публикуването му в *Официален вестник*, тоест на 4 август 2004 г.

96 На 3 август 2004 г. Комисията изпраща на жалбоподателите формуляр (наричан по-нататък „формуляра относно СПИ“), от една страна, за да се установи дали те трябва да се ползват от СПИ, предвиден в член 2, параграф 7, букви б) и в) от основния регламент, а от друга страна, относно индивидуалното им третиране. След като бъде попълнен отделно от всеки жалбоподател, формулярът относно СПИ трябва да бъде изпратен на Комисията в срок от петнадесет дни, считано от влизането в сила на Регламент № 1408/2004. На същата дата Комисията изпраща на жалбоподателите въпросник (наричан по-нататък „антидъмпингов въпросник“) във връзка с това дали извършват дъмпинг в Общността. След като се попълни отделно от всеки жалбоподател, антидъмпинговият въпросник трябва да се изпрати на Комисията до 13 септември 2004 г.

- 97 На 19 август 2004 г. жалбоподателите предоставят на Комисията попълнените формуляри относно СПИ и на 20 август 2004 г. изпращат превод на английски език на приложен към посочените формуляри документ.
- 98 На 3 септември 2004 г. Комисията изпраща на жалбоподателите искане за допълнителни сведения относно отговорите им във формулярите относно СПИ. От тях се изисква да отговорят до 13 септември 2004 г. Комисията също така иска от жалбоподателите свързано с тях дружество, а именно Excell Precision Co. Ltd, установено в Тайван (наричано по-нататък „Excell Taiwan“), както и всяко друго свързано с жалбоподателите дружество, което продава електронни везни, да попълни приложение към антидъмпинговия въпросник (наричано по-нататък „приложението към въпросника“).
- 99 На 20 септември 2004 г. жалбоподателите предоставят на Комисията попълнените антидъмпингови въпросници.
- 100 На 21 септември 2004 г., след като Комисията е продължила срока, жалбоподателите отговарят на посоченото по-горе писмо от 3 септември 2004 г. На 4 октомври 2004 г. Комисията иска от жалбоподателите да допълнят отговора си.
- 101 На 5 октомври 2004 г. жалбоподателите изпращат на Комисията приложението към въпросника, попълнено отделно от Excell Taiwan и от второ свързано с тях тайванско дружество, а именно Summing International Ltd.
- 102 Между 18 и 21 октомври 2004 г. Комисията проверява на място информацията, предоставена от жалбоподателите в отговорите им във формуляра относно СПИ.

- 103 На 26 октомври 2004 г. Комисията иска от жалбоподателите да допълнят информацията, предоставена във формулярите им относно СПИ. Отговорите на тези въпроси са представени на Комисията на 3 ноември 2004 г. На 15 ноември Комисията прави ново искане за информация в това отношение, отговорите на което са ѝ представени на 17 ноември 2004 г.
- 104 На 7 януари 2005 г. Комисията иска от жалбоподателите други свързани дружества, а именно Bright Advance Co. Ltd и Total Lead Ltd, установени в Самоа, да попълнят приложението към въпросника.
- 105 С писмо от 14 януари 2005 г. Комисията уведомява жалбоподателите, че няма да им бъде предоставен СПИ.
- 106 Приложението към въпросника, попълнено отделно от Bright Advance и Total Lead, е изпратено на Комисията на 25 януари 2005 г.

2. Доводи на страните

- 107 Жалбоподателите твърдят, че след като процедурата по преразглеждане на основание новоизносител е образувана на 4 август 2004 г. с Регламент № 1408/2004, срокът от три месеца, считано от откриването на разследването, наложен на Комисията съгласно член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент, в рамките на който трябва да се разреши въпросът дали даден производител отговаря на необходимите критерии, за да се ползва от СПИ (наричан по-нататък „срока от три месеца“), бил изтекъл на 4 ноември 2004 г. Комисията обаче приела решение относно техния СПИ на 14 януари 2005 г. и без основание значително превишила този срок.

- 108 Жалбоподателите твърдят, че срокът от три месеца гарантира правната сигурност. От известието на Комисията до Съвета и до Европейския парламент относно третирането на бившите страни без пазарна икономика в антидъмпинговите процедури (СОМ (97) 677 окончателен), както и от предложението за регламент на Съвета за изменение на основния регламент (СОМ (97) 677 окончателен) било видно, че със срока от три месеца се цели общностните институции да бъдат принудени да приемат неотменимо решение относно СПИ, без да се засяга нормалният ход на разследването. Жалбоподателите смятат, че превишаването на срока от три месеца трябва да доведе до отмяната на обжалвания регламент, тъй като в противен случай този срок бил лишен от полезно действие.
- 109 Жалбоподателите смятат, че са попълнили изчерпателно формулярите си относно СПИ в определения срок, както било видно от съображение 13 от обжалвания регламент. Също така Комисията впоследствие поискала редица сведения и пояснения, повечето от които вече били предоставени. Жалбоподателите отговорили в предвидените срокове и поискали само веднъж продължаване на срока с пет дни, за да отговорят на писмото от 3 септември 2004 г. Били продължени и други срокове, но те се отнасяли до отговорите на антидъмпинговия въпросник, а не до тези от формуляра относно СПИ, който бил приет, без да бъде изразено становище относно изчерпателния му характер. Жалбоподателите признават и че са превишили някои срокове за предоставяне на отговор във връзка с исканията за информация относно антидъмпинговите им въпросници, но не и относно формулярите за СПИ.
- 110 Жалбоподателите отбелязват, че след получаването на последните отговори на исканията за сведения във връзка с формулярите относно СПИ на Комисията са били необходими два месеца, за да вземе решение относно правото им да се ползват от СПИ. От друга страна, те смятат, че Съветът не може да се позовава на обстоятелството, че Комисията продължава да им отправя запитвания, за да оправдае неспазването на срока от три месеца, тъй като той следва да прекрати този процес.
- 111 На последно място жалбоподателите твърдят, че превишаването на срока от три месеца съществено е повлияло на решението дали да се проверят предоставената от самите тях и от Toshiba Indonesia информация. Всъщност след като общата продължителност на разследването за преразглеждане е най-много девет месеца съгласно член 11, параграф 5 от основния регламент, разследването щяло да превиши последния срок, ако Комисията била извършила проверка. При липса на

тази проверка изчисленията на антидъмпинговия марж, извършени в обжалвания регламент, нито са отчитали поисканите от жалбоподателите корекции, нито са могли да бъдат уточнени въз основа на предоставената от Toshiba Indonesia информация, която можела да доведе до това резултатите от посочените изчисления да бъдат различни.

- 112 Съветът признава, че Комисията не е приела решение относно СПИ в срока от три месеца, но смята — като становището му се поддържа от Комисията — че това не води до незаконосъобразност на обжалвания регламент.

3. Съображения на Първоинстанционния съд

- 113 Между страните не съществува спор по отношение на обстоятелството, че в конкретния случай срокът от три месеца е превишен. За сметка на това, между тях съществува спор относно изводите, които следва да бъдат направени от правна гледна точка в резултат на това превишаване. Жалбоподателите смятат, че противно на поддържаното от Съвета, срокът от три месеца е императивен и превишаването му трябва да доведе до автоматична отмяна на обжалвания регламент.

- 114 В това отношение основният въпрос в настоящото производство не е да се определи дали срокът от три месеца е императивен, а единствено да се разгледа какви трябва да са последиците от превишаването му от страна на Комисията и по-конкретно да се прецени дали в конкретния случай посоченото превишаване трябва да води до отмяна на обжалвания регламент.

- 115 В самото начало следва да се отхвърли тезата на жалбоподателите, съгласно която всяко превишаване на срока от три месеца от страна на Комисията трябва автоматично да води до отмяна на приетия впоследствие регламент относно преразглеждането.

- 116 Всъщност следва да се отбележи, че член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от обжалвания регламент ни най-малко не указва последиците от превишаване на срока от три месеца от страна на Комисията. По-конкретно, в този член не се уточнява дали подобно превишаване води до задължително предоставяне на СПИ или до невъзможност да се продължи разглежданото разследване — единствените основания, поради които обжалваният регламент би могъл автоматично да бъде отменен поради посоченото превишаване.
- 117 Ето защо, доколкото подобно уточняване не се съдържа и в друга разпоредба от основния регламент, следва да се разгледат целта и структурата на посочения регламент, за да се определи дали той трябва да се тълкува в смисъл, че предвижда задължително предоставяне на СПИ или невъзможност да се продължи съответното разследване за преразглеждане, когато срокът от три месеца е превишен от Комисията (вж. по аналогия Решение на Съда от 20 януари 2005 г. по дело *Merck, Sharp & Dohme*, C-245/03, Recueil, стр. I-637, точка 26).
- 118 Що се отнася до въпроса дали от целта и структурата на основния регламент е видно, че превишаването на срока от три месеца от страна на Комисията налага на поискалите това предприятия да се предостави СПИ, необходимо е първо да се подчертае съдържащата се в обжалвания регламент разлика в третирането по отношение на превишаването от институциите на процесуалните срокове, различни от срока от три месеца.
- 119 Така например, ако в рамките на един месец Съветът не вземе с квалифицирано мнозинство решение в обратен смисъл в сравнение с направеното от Комисията предложение за прекратяване на разследването в случаите, предвидени в член 8, параграф 5 и в член 9, параграф 2, разследването се приема за прекратено съгласно тези разпоредби. Аналогично, ако в срок от един месец Съветът не реши с обикновено мнозинство да отхвърли предложението на Комисията, посочено в член 9, параграф 4 от основния регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 461/2004 от 8 март 2004 година (ОВ L 77, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 34, стр. 171), или упоменатото в член 14, параграф 4 от същия регламент предложение, то посочените предложения се приемат съгласно разглежданите разпоредби.
- 120 Ето защо следва да се заключи, че когато с основния регламент се цели неспазването на процесуален срок от институциите да се санкционира

посредством уважаването по право на дадено искане или чрез други конкретни последици, то това изрично се предвижда в него.

121 На второ място следва да се припомни, че след като член 2, параграф 7, буква б) от основния регламент предвижда за определени страни изключение от метода за определяне на нормалната стойност, посочен в параграф 7, буква а), това изключение трябва да се тълкува стриктно (вж. Решение по дело Shanghai Teraoka Electronic/Съвет, точка 76 по-горе, точка 50 и цитираната съдебна практика). Следователно то не би могло да се приложи автоматично в случай на превишаване на срока от три месеца от страна на Комисията, тъй като липсва разпоредба, която да предвижда това.

122 На последно място, що се отнася до въпроса дали от целта и от структурата на основния регламент е видно, че превишаването от страна на Комисията на срока от три месеца възпрепятства общностните институции да приемат регламент, с който на разглежданите предприятия се налагат антидъмпингови мита, следва да се заключи, че поне в рамките на разследване за преразглеждане като това в конкретния случай основният регламент трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска настъпването на подобна последица.

123 Всъщност в рамките на подадена молба за преразглеждане на първоначален регламент, отправена в качеството на „новоизносител“ по смисъла на член 11, параграф 4 от основния регламент, едно или повече предприятия, за които се прилага антидъмпингово мито към момент, в който те все още не изнасят разглежданите продукти за Общността, искат да се разгледа дъмпинговия марж по отношение на собственото им икономическо положение, с оглед евентуалното да им се наложи ново антидъмпингово мито, чийто размер зависи единствено от това положение и би могъл да бъде по-малък от приложения преди това, или дори напълно да се премахне антидъмпинговото мито.

124 При тези обстоятелства не би било уместно да се заключи, че ако посочените предприятия са установени в страна без пазарна икономика и искат да се ползват от СПИ, Комисията би трябвало да прекрати разследването за тях, в случай че то превишава срока от три месеца, тъй като това би накърнило целта на

първоначалното искане на тези предприятия, а именно преразглеждане на индивидуалното им положение, при това поради причини, които са извън техен контрол.

125 Би било също неуместно да се заключи, че при превишаване на срока от три месеца Комисията трябва да започне ново разследване по отношение на разглежданите предприятия и по тяхна молба, тъй като на практика това би довело до по-тежки последици от неспазването на посочения срок, като би отложило за по-късен момент приемането на окончателното решение относно СПИ.

126 Ето защо, след като е отхвърлена тезата, според която всяко превишаване на срока от три месеца от страна на Комисията трябва да води автоматично до отмяна на приетия впоследствие регламент за преразглеждане, на следващо място трябва да се провери дали превишаването на срока от три месеца в конкретния случай трябва да доведе до отмяна на обжалвания регламент.

127 В това отношение следва да се уточни, че със срока от три месеца, установен в член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент, по-конкретно се цели да се гарантира, че въпросът дали производителят отговаря на посочените в този член критерии няма да бъде решен в зависимост от влиянието му върху изчисляването на дъмпинговия марж. Така последното изречение на член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент не допуска, след като приемат решение относно СПИ, институциите да извършат повторна преценка на информацията, с която разполагат в това отношение (вж. в този смисъл Решение на Първоинстанционния съд от 14 ноември 2006 г. по дело Nanjing Metalink International/Съвет, Т-138/02, Recueil, стр. II-4347, точка 44).

128 Следователно полезното действие на посочения срок не би било застрашено, ако в периода между изтичането на срока от три месеца и приемането на решението относно СПИ и с оглед на обстоятелствата в конкретния случай има основание да се заключи, че предприятията, които искат признаване на СПИ, са направили така, че за Комисията е невъзможно да установи какво би могло да бъде въздействието на решението ѝ относно СПИ върху изчисляването на дъмпинговия марж.

129 В конкретния случай е важно да се отбележи, че това, че Комисията е превишила срока от три месеца, не ѝ позволява да се произнесе по въпроса дали жалбоподателите трябва да се ползват от СПИ в зависимост от влиянието му върху изчисляването на дъмпинговия марж. Всъщност в това отношение е достатъчно да се установи, че жалбоподателите са предоставили информация относно експортните цени, заплащани от свързани дружества, а не от независимите клиенти, при положение че последната информация е от основно значение при изчисляването на дъмпинговия марж. Пълната информацията относно фактурираните на независимите клиенти експортни цени е получена от Комисията едва на 28 януари 2005 г., тоест след окончателното решение относно искането за получаване на СПИ.

130 От друга страна, следва да се подчертае че, доколкото общностните институции не са длъжни да доказват, че дадено предприятие не отговаря на условията, предвидени с оглед на ползването от СПИ, и доколкото последните трябва само да преценят дали представените от това предприятие доказателства са достатъчни, за да се установи дали са спазени посочените условия (вж. точка 83 по-горе), от Комисията не би могло да се изисква да приеме решение по искане на предприятие да се ползва от СПИ, преди да изтече разумен срок от момента, в който това предприятие ѝ е предоставило всички необходими данни, за да ѝ позволи по-конкретно да прецени правилно тези данни, както и съобразно член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент конкретно да се консултира с консултативния комитет и да даде възможност на производителите в Общността да изразят мнение.

131 Следва да се подчертае обаче, че първоначалните отговори на жалбоподателите във формулярите относно СПИ многократно са допълнени по основни пунктове по искане на Комисията, и по-конкретно с писмото, изпратено от жалбоподателите на Комисията на 21 септември 2004 г. вследствие на искане за продължаване на срока, който Комисията предоставя на жалбоподателите за тази цел. Впрочем с писмо от 4 октомври 2004 г. на Комисията отново ѝ се налага да поиска от жалбоподателите да допълнят отговора си.

132 Също така от преписката е видно, че попълнените от жалбоподателите формуляри относно СПИ и информацията, които те изпращат на Комисията

в това отношение, дори на по-късен етап съдържат съществени непълноти по-конкретно относно въпросите във връзка със счетоводството им, като по този начин не позволяват на Комисията в срока от три месеца да се произнесе по правото им да се ползват от СПИ.

133 По-специално, отговорите на жалбоподателите продължават да пораждават сериозни съмнения относно начина, по който те формират счетоводни провизии, съответстващи на обезценката на активите, както е видно от електронно писмо, изпратено от Комисията до жалбоподателите на 26 октомври 2004 г. Комисията обаче може основателно да смята, че трябва да разполага с тази информация, за да се произнесе по въпроса дали жалбоподателите отговарят на второто условие, посочено в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент.

134 Освен това от посоченото електронно писмо е видно също, че версията на подложените на одит сметки на Shanghai Adeptech на английски език, която също е била необходима на Комисията, за да се произнесе дали жалбоподателите отговарят на посоченото в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент условие, също е непълна.

135 На последно място, от разглежданото електронно писмо е видно, че жалбоподателите представят определена информация относно структурата на капитала на Shanghai Adeptech, която е в противоречие с изпратените доказателствени документи. Структурата на капитала на жалбоподателите обаче е основен въпрос при анализа на Комисията за това дали жалбоподателите отговарят на първото посочено в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент условие.

136 От преписката, и по-конкретно от факса, изпратен от жалбоподателите на Комисията на 3 ноември 2004 г., е видно също, че необходимата с оглед на отстраняване на разглежданите непълноти информация е изпратена в пълен вид едва на тази дата, тоест в деня преди изтичането на срока от три месеца.

137 Следователно, противно на твърдението на жалбоподателите, не е възможно съображение 13 от обжалвания регламент да се тълкува в смисъл, че в него се посочва, че отговорите на жалбоподателите във формулярите относно СПИ са пълни. Това тълкуване не произтича от текста на съответното съображение и впрочем изрично се отрича от разменената между жалбоподателите и Комисията кореспонденция.

138 На последно място и във всеки случай следва да се заключи, че при липса на разпоредба, която да предвижда изрично или имплицитно последиците от превишаването на процесуален срок като този в конкретния случай, въпросното превишаване може да доведе до пълната или частична отмяна на акта, в рамките на чието приемане е предвиден разглежданият срок, само ако се установи, че при отсъствието на твърдяното нарушение посоченият акт би могъл да има различно съдържание (вж. в този смисъл Решение на Съда от 29 октомври 1980 г. по дело *van Landewyck* и др./Комисия, 209/78—215/78 и 218/78, *Recueil*, стр. 3125, точка 47 и Решение на Съда от 23 април 1986 г. по дело *Bernardi*/Парламент, 150/84, *Recueil*, стр. 1375, точка 28).

139 Жалбоподателите обаче не са доказали, че при липса на превишаване на срока от три месеца от страна на Комисията Съветът би могъл да приеме регламент, който е различен и по-благоприятен от гледна точка на интересите им от обжалвания регламент.

140 Всъщност жалбоподателите просто подчертават в това отношение, че превишаването на срока от три месеца е повлияло върху решението на Комисията за извършване на проверки на място на предоставената от самите тях и от *Toshiba Indonesia* информация. Те изтъкват също така, че ако тези проверки са били извършени, Комисията щяла да разполага с по-качествена информация, което можело да доведе до приемането на различен регламент.

141 Тези доводи следва да се отхвърлят на две основания.

142 Първо, жалбоподателите не са доказали, че превишаването на срока от три месеца от страна на Комисията е свързано с решението ѝ да не извърши разглежданите посещения или че то е повлияло върху това решение.

143 Всъщност жалбоподателите просто поддържат в това отношение, че съгласно член 11, параграф 5 от обжалвания регламент продължителността на разследването за преразглеждане като това в конкретния случай е най-много девет месеца и че ако Комисията била извършила разглежданите посещения, този срок щял да бъде превишен.

144 Следва да се отбележи, че безспорно е вярно, че съгласно член 11, параграф 5 от основния регламент разследванията при преразглеждане по параграф 4 от същия член трябва да се проведат в срок от девет месеца от започването им и ако разследването не е проведено в този срок, приложимите антидъмпингови мерки остават непроменени. При все това, жалбоподателите не поясняват защо срокът от три месеца нямало да бъде спазен при решение на институциите да осъществят посещенията за проверка, които жалбоподателите считали за необходими.

145 Второ и с оглед на изчерпателността следва да се посочи, че жалбоподателите не доказват, че в резултат на осъществяването на изискваните от тях посещения за проверка от Комисията тази институция щяла непременно да получи информацията, която ще доведе до приемане на регламент, по-благоприятен с оглед на интересите им от обжалвания регламент. Всъщност жалбоподателите не биха могли да претендират, че ако посредством посещение Комисията била проверила предоставената от самите тях информация, Съветът щял да приеме окончателен регламент, по-благоприятен с оглед на интересите им. Освен това, що се отнася до предоставената от Toshiba Indonesia информация, важно е да се отбележи, че жалбоподателите не представят доказателство, въз основа на което да се приеме, че ако Комисията била проверила тези данни на място, то обжалваният регламент щял да бъде по-благоприятен за тях.

146 С оглед на изложеното по-горе следва да се заключи, че настоящото правно основание трябва да се отхвърли.

В — По четвъртото правно основание, изведено от нарушение на член 11, параграф 9 от основния регламент

147 Член 11, параграф 9 от основния регламент предвижда:

„При провеждането на всяко преразглеждане или разследване на искане за възстановяване на мита Комисията прилага, ако няма промяна в обстоятелствата, същата методология, която е била приложена при разследването, довело до налагане на мито, при надлежно отчитане на член 2, и по-специално параграфи 11 и 12 от него и на член 17.“

148 По време на първоначалното разследване трима китайски производители износители решават да съдействат и на тях се предоставя индивидуално третиране, както и на жалбоподателите по време на разследването за преразглеждане. Тези три дружества, както и жалбоподателите по време на разследването за преразглеждане, правят искане да се ползват от СПИ съгласно член 2, параграф 7 от основния регламент.

149 Що се отнася до китайските производители износители по време на първоначалното разследване и до жалбоподателите по време на разследването за преразглеждане, Съветът счита, че определените в член 2, параграф 7, буква в) от основния регламент условия не са изпълнени, и отхвърля искането на съответните предприятия да се ползват от СПИ. Следователно е необходимо експортните цени на разглежданите производители износители да се сравнят с нормална стойност, установена за аналогична страна с пазарна икономика съгласно член 2, параграф 7 от основния регламент (съображения 45—48 и 52 от първоначалния регламент).

150 Както по време на първоначалното разследване, така и по време на разследването за преразглеждане институциите заключават, че Индонезия е най-подходящата трета страна с пазарна икономика за целите на установяването на нормалната стойност (съображения 49 и 50 от първоначалния регламент).

151 В хода на първоначалното разследване нормалната стойност е определена съгласно член 2, параграфи 2 и 3 от основния регламент въз основа на нормалните стойности, установени за индонезийски производител, а именно Toshiba Indonesia, като се използва най-конкурентният модел на по-нисък сегмент, който се продава в големи количества на индонезийския пазар и на експортните пазари и се оказва съпоставим с китайските модели, изнасяни в Общността (съображение 53 от първоначалния регламент).

152 В хода на разследването за преразглеждане нормалната стойност е изчислена и въз основа на предоставената от Toshiba Indonesia информация. При все това, макар да смята, че продажбите на последното за износ са в голям обем, Съветът приема, че продажбите му на независими клиенти на индонезийския пазар не са достатъчно представителни, за да се определи нормалната стойност, и решава да се основава на стойност, конструирана за видове продукти, сравними с изнесените от жалбоподателите в Общността, като изхожда от разходите за производство на произведения в Индонезия електронни везни, увеличени с обоснована по размер сума, която съответства на разходите за реализация, общите и административни разходи (наричани по-нататък „разходите РОА“), както и на печалбите (съображения 29—33 и 37—39 от обжалвания регламент).

153 Що се отнася до експортната цена, в хода на първоначалното разследване тя е изчислена в случаите на продажба на независими вносители в Общността въз основа на цените, реално платени или подлежащи на плащане съгласно член 2, параграф 8 от основния регламент. Съгласно член 2, параграф 9 от основния регламент в случай на продажба чрез посредничеството на свързани вносители експортната цена се конструира на основата на цената, на която внесените продукти са препродадени за първи път на независим купувач (съображения 54 и 55 от първоначалния регламент).

154 По време на разследването за преразглеждане, след като Съветът приема, че жалбоподателите са продали електронните си везни в Общността чрез посредничеството на свързани дружества, експортната цена е определена въз основа на препродажните цени, платени от първия независим купувач в Общността (съображение 42 от обжалвания регламент).

155 По време на първоначалното разследване Съветът сравнява нормалната стойност и експортната цена въз основа на цената франко завод и на същото ниво на търговия. С оглед на обективно сравнение той отчита съгласно член 2, параграф 10 от основния регламент разликите, които засягат цените и тяхната сравнимост. Направени са някои корекции с оглед на разликите в транспорта, застраховките, заготовката, товаренето и допълнителните разходи, кредитите, комисионните възнаграждения, вносните мита и разходите след продажбата (съображение 56 от първоначалния регламент).

156 По време на разследването за преразглеждане Съветът също сравнява нормалната стойност и експортната цена въз основа на цената франко завод и на същото ниво на търговия. Съгласно член 2, параграф 10 от основния регламент са отчетени разликите, които засягат цените и тяхната сравнимост. По-конкретно, като се има предвид, че Съветът е заключил, че свързаните с жалбоподателите търговци изпълняват функции, подобни на тези на агент, работещ на базата на комисионни възнаграждения, той коригира експортната цена, за да вземе предвид комисионно възнаграждение съгласно член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент (съображения 43—45 от обжалвания регламент).

1. Доводи на страните

157 В самото начало жалбоподателите твърдят, че в първоначалния регламент е налице противоречие. В съображение 50 от този регламент се посочва, че предвид съществения обем на вътрешните продажби и на продажбите за износ, извършени от Toshiba Indonesia, нормалната стойност за китайските производители износители е изчислена съгласно член 2, параграфи 2 и 3 от основния регламент. При все това от отговорите на въпросниците, дадени от Toshiba Indonesia в хода на релевантната процедура, ставало ясно, че то не е извършило вътрешна продажба на електронни везни.

158 Освен наличието на това противоречие жалбоподателите твърдят, че в хода на разследването за преразглеждане общностните институции са изменили

съществени аспекти от метода за определяне на нормалната стойност и на експортната цена, приложен в хода на първоначалното разследване.

159 Така, на първо място, в съображение 37 от обжалвания регламент Съветът взел предвид разходите РОА на свързано с Toshiba Indonesia дружество, въпреки че първоначалният регламент не предвиждал подобна добавка. На второ място, Съветът коригирал нормалната стойност в зависимост от разходите след продажбата, гаранциите, стойността на кредитите или комисионните възнаграждения върху вътрешните продажби по време на първоначалното разследване, но не и по време на разследването за преразглеждане (съображение 43 от обжалвания регламент). На трето място, в помещенията на Toshiba Indonesia били извършени проверки в хода на първоначалното разследване, но не и по време на разследването за преразглеждане. Задължението обаче по време на двете разследвания да се приложи един и същ метод обхващало проверките, като според Съвета това е вярно в още по-голяма степен, като се има предвид, че условията, в които Toshiba Indonesia осъществявало дейността си, значително се променили. На четвърто място, в съображение 45 от обжалвания регламент Съветът въвел корекции на експортните цени на основание на твърдени комисионни възнаграждения върху продажбите, изплатени на свързани дружества.

160 Съветът оспорва изложените от жалбоподателите доводи.

2. Съображения на Първоинстанционния съд

161 Важно е да се припомни, че по време на първоначалното разследване, както и по време на разследването за преразглеждане, нормалната стойност се определя въз основа на данните за производител, разположен в страна, аналогична на Китай. В двата случая избраната аналогична страна е Индонезия и подбраният индонезийски производител е Toshiba Indonesia.

162 При все това жалбоподателите смятат, че методите, според които са водени двете разследвания от момента на подбора на Toshiba Indonesia, съдържат някои

разлики. Според жалбоподателите наличието на тези разлики съставлява нарушение на член 11, параграф 9 от основния регламент.

163 Ето защо следва да се провери дали са налице разликите в методите, указани от жалбоподателите, и при утвърдителен отговор тези разлики следва да се разгледат с оглед на горепосочената разпоредба, за да се определи дали наличието им съставлява нарушение на последната.

164 Първата разлика в метода между първоначалното разследване и това по преразглеждането, изтъкната от жалбоподателите, се състои в обстоятелството, че за да изчисли нормалната стойност на продуктите на Toshiba Indonesia по време на последното разследване, Съветът отчита разходите РОА на предприятие, свързано с посоченото дружество, при положение че не е направил това по време на първоначалното разследване.

165 Налага се изводът, че в това отношение действително съществува разлика между следваните в двете разследвания методи, както самият Съвет признава в съображения 40 и 41 от обжалвания регламент. Всъщност наличието на тази разлика ясно произтича от сравнителния прочит на съображения 37 и 38 от обжалвания регламент, от една страна, и на съображение 53 от първоначалния регламент, от друга страна.

166 Така в обжалвания регламент нормалната стойност на продуктите на Toshiba Indonesia се определя въз основа на разходите за производство на електронни везни, произведени от това предприятие, като размерът им е увеличен със сума, която съответства на разходите РОА, както и на печалбите. В това отношение отчетените разходи РОА са тези на самото предприятие Toshiba Indonesia и на свързано с него дружество.

167 За сметка на това в първоначалния регламент нормалната стойност на продуктите на Toshiba Indonesia е определена въз основа на цените на електронните им везни, сравними с произведените в Китай и продавани в големи количества на индонезийския пазар и на експортните пазари.

- 168 Тази разлика в двете разследвания се дължи на обстоятелството, че в обжалвания регламент Съветът изчислява конструирана нормална стойност, която следователно не е обвързана с действително прилаганите от Toshiba Indonesia продажни цени, докато в първоначалния регламент той изчислява нормална стойност, формирана въз основа на такива цени.
- 169 Всъщност съгласно член 2, параграф 3 от основния регламент, когато има нисък обем на продажби на сходен продукт, нормалната стойност на сходен продукт може да се определи по два начина. Първо, тя може да се изчисли на основата на разходите за производство в страната на произход при отчитане на обосновани по размер разходи РОА и разумен марж на печалба. Второ, тя може да се изчисли на основата на експортни цени при обичайни търговски условия при износ за съпоставима трета страна, при условие че тези цени са представителни.
- 170 Както е видно от преписката и от поправката на Съвета от 6 юни 2008 г., продажбите на електронни везни в Индонезия, взети предвид в хода на първоначалното разследване, са с нисък обем, за да се изчисли нормалната стойност на продуктите на Toshiba Indonesia. При тези обстоятелства Съветът решава да изчисли посочената стойност въз основа на експортните цени на Toshiba Indonesia, както и на продажните цени на последното в Индонезия.
- 171 По време на разследването за преразглеждане продажбите на електронни везни от разглеждания модел от Toshiba Indonesia също са в малък обем, за да позволят на Съвета да изчисли нормалната стойност въз основа на тези цени. При все това, по този повод Съветът решава да изчисли нормалната стойност съобразно първата възможност, предвидена в член 2, параграф 3 от основния регламент, тоест на основата на разходите за производство в Индонезия, като размерът им е увеличен с обоснована по размер сума, която съответства на разходите РОА и на печалбите.
- 172 Следователно е очевидно, че в две идентични положения, а именно при липса на вътрешни продажби от Toshiba Indonesia в достатъчно голям обем, по време на двете разглеждани разследвания Съветът реагира по два различни начина. Ето защо следва да се заключи, че в конкретния случай е налице изменение на метода

за изчисляване на нормалната стойност и че то не се дължи на промяна на обстоятелствата. Впрочем Съветът изрично признава това в поправката си от 6 юни 2008 г.

173 При все това, следва да се отбележи, че в конкретния случай обстоятелството, че в обжалвания регламент Съветът е определил нормалната стойност на продуктите на Toshiba Indonesia въз основа на разходите за производство на електронни везни от това предприятие, чийто размер е увеличен със сума, съответстваща на разходите РОА, както и на печалбите, докато в първоначалния регламент той е изчислил посочената стойност въз основа на цените на електронните везни на Toshiba Indonesia, сравними с произведените в Китай и продавани в големи количества на индонезийския пазар и на експортните пазари, не представлява промяна на метода, с която се нарушава член 11, параграф 9 от основния регламент.

174 Всъщност следва да се отбележи, че ако в обжалвания регламент Съветът бе изчислил нормалната стойност, както в първоначалния регламент, а именно като отчита експортните цени на Toshiba Indonesia, както и продажните му цени в Индонезия, той щеше да наруши член 2, параграф 3 от основния регламент.

175 Така, както е посочено в точка 169 по-горе, в посочения член се предвижда, че когато са налице продажби на сходен продукт в недостатъчно голям обем, нормалната стойност на посочения продукт може да се изчисли или на основата на разходите за производство в страната на произхода при отчитане на обосновани по размер разходи РОА и разумен марж на печалбата, или на основата на експортни цени при обичайни търговски условия при износ за сравнима трета страна, при условие че тези цени са представителни, като по този начин се изключва възможността да се добави цената на вътрешните продажби, за които се приема, че са в недостатъчно голям обем.

176 Следва да се припомни обаче, че макар член 11, параграф 9 от основния регламент да предвижда, че при провеждане на всички разследвания за преразглеждане по силата на посочения член, ако няма промяна в обстоятелствата, Комисията прилага същата методология, която е била приложена при разследването, довело

до налагане на мито, от тази разпоредба произтича също, че приложеният метод трябва да съответства на разпоредбите на членове 2 и 17 от основния регламент.

177 От посоченото следва, че по време на разследване за преразглеждане институциите не са длъжни да прилагат метод, който е бил следван по време на първоначалното разследване, ако той не съответства на разпоредбите на член 2 от основния регламент.

178 Всяко тълкуване в обратен смисъл би довело до абсурдно положение, в което, ако Съветът изчислява нормалната стойност въз основа на сумирането на действителните експортни цени, както и на действителните продажни цени на Toshiba Indonesia в Индонезия, жалбоподателите биха могли основателно да поискат отмяна на обжалвания регламент поради нарушение на член 2, параграф 3 от основния регламент, докато ако Съветът изчислява конструирана нормална стойност, жалбоподателите биха могли да поискат отмяна на обжалвания регламент поради нарушение на член 11, параграф 9 от основния регламент.

179 От посоченото по-горе следва, че наличието на първата изтъкната от жалбоподателите разлика в метода между първоначалното разследване и това по преразглеждането не би могло да доведе до отмяна на обжалвания регламент.

180 Втората изтъкната от жалбоподателите разлика в метода се изразява в обстоятелството, че по време на първоначалното разследване Съветът коригира нормалната стойност на продуктите на Toshiba Indonesia в зависимост по-конкретно от разходите след продажбата, въпреки че подобна корекция не е извършена по време на разследването за преразглеждане.

181 В това отношение следва да се заключи, че по време на антидъмпингово разследване може да се окаже необходимо съгласно член 2, параграф 10 от основния регламент да се направят корекции на експортната цена и на нормалната стойност, за да се вземат предвид разликите, установени по отношение на факторите, за които се твърди или е установено, че засягат

цените, а оттам и тяхната сравнимост. При все това подобни корекции по принцип не са необходими, когато използваната нормална стойност е конструирана стойност и следователно определена по изкуствен начин. Всъщност в подобно положение нормалната стойност, която съвсем не отразява действителна цифра, от която следва да се отстранят елементите, засягащи сравнимостта ѝ, е съставена единствено от разглежданите разходи за производство, чийто размер е увеличен със сума с обоснован размер, съответстваща на разходите РОА и на маржа на печалбата. Следователно липсата на корекции в изчислената в обжалвания регламент нормална стойност на продуктите на Toshiba Indonesia е пряка последица от обстоятелството, че в посочения регламент Съветът използва конструирана нормална стойност.

182 След като обаче Съветът основателно прилага метод, основан на конструирана стойност (вж. точки 177—179 по-горе), жалбоподателите не биха могли да оспорват практическите последици от посочения метод.

183 Третата разлика в метода, изтъкната от жалбоподателите, се изразява в обстоятелството, че в съображение 45 от обжалвания регламент Съветът е направил корекции в експортните цени на основание на твърдени комисионни възнаграждения върху продажбите, изплатени на свързани с жалбоподателите дружества, при положение че той не е направил това в рамките на първоначалния регламент.

184 При все това тази действително съществуваща разлика между разглежданите две разследвания не представлява промяна на метода, забранена с член 11, параграф 9 от основния регламент.

185 Всъщност по време на първоначалното разследване Съветът не изчислява експортната цена на жалбоподателите, която не е предмет на посоченото разследване. Именно на това основание жалбоподателите искат да им бъде признато и им се признава качеството на новоизносител, както е видно от съображения 9—11 от обжалвания регламент. При всяко разследване обаче прилаганата от всеки износител експортна цена трябва задължително да се изчислява с оглед на особеното положение на посочения износител. Ето защо не би могло да се приеме, че изчисляването в конкретния случай на експортната

цена, прилагайки корекции — като тези корекции произтичат от обстоятелства, при които според Съвета жалбоподателите изнасят продуктите си в Общността — може да представлява промяна в метода по смисъла на член 11, параграф 9 от основния регламент.

186 Последната изтъкната от жалбоподателите разлика в метода се изразява в обстоятелството, че в хода на първоначалното разследване са направени посещения за проверка на предоставената от Toshiba Indonesia информация, при положение че по време на разследването за преразглеждане това не е направено.

187 При все това следва да се заключи, че задължението на Комисията по член 11, параграф 9 от основния регламент да прилага във всички разследвания за преразглеждане, извършени по силата на посочения член и ако няма промяна в обстоятелствата, същия метод като приложения при разследването, довело до налагане на мито, не включва задължението или забраната да се извършват посещения за проверка в рамките на разследването за преразглеждане в зависимост от това дали тези посещения са извършени в хода на първоначалното разследване. Всъщност проверката на информация не може да се разглежда като съставна част на избрания метод за определяне дали е налице дъмпинг, а само като средство за събиране на сведения, които позволяват да се приложи въпросният метод.

188 С оглед на изложеното по-горе настоящото правно основание трябва да се отхвърли.

Г — *По петото и осмото правно основание, изведени от нарушение на член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент*

189 Член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент предвижда:

„В случай на внос от страни без пазарна икономика [...] нормалната стойност се определя на основата на цената или изградената стойност [другаде в текста: „конструираната стойност“] в трета страна с пазарна икономика или цената от такава трета страна към други страни, включително Общността, или ако това не е възможно, на всяка друга разумна основа, включително и цената, действително платена или платима в Общността за подобни продукти, подходящо коригирана, ако е необходимо, за да се включи разумен марж на печалба.

Избира се подходяща трета страна с пазарна икономика по неподлежащ на съмнение начин, като се взема предвид всяка надеждна информация, предоставена в момента на избора. Вземат се предвид и времевите ограничения; когато е уместно, се използва трета страна с пазарна икономика, обект на същото разследване.

Страните по разследването следва да бъдат информирани след започването му относно предвидената трета страна с пазарна икономика и да им се предоставят 10 дни за изразяване на становище.“

190 В обжалвания регламент Съветът изчислява конструираната нормална стойност на Toshiba Indonesia въз основа на разхода за производство на електронни везни в Индонезия, като размерът му се увеличава със сума с обоснован размер, която съответства на разходите РОА, както и на печалбите (съображение 37).

- 191 За да се изчисли приложимият марж на печалбата и като се има предвид, че Съветът преди това е заключил, че продажбите на Toshiba Indonesia на независими клиенти на вътрешния му пазар не са с достатъчно голям обем, той решава да приложи същия марж на печалба, използван по време на първоначалното разследване за конструиране на нормалната стойност на някои внесени от Тайван електронни везни, тъй като тези везни са от същата гама като тези на Toshiba Indonesia (съображение 39 от обжалвания регламент).

1. Доводи на страните

- 192 В рамките на петото правно основание жалбоподателите твърдят, че макар общностните институции да са длъжни да следят за точността на предоставените им данни, Комисията не е проверила предоставените от Toshiba Indonesia данни, които обаче били неподходящи за изчисляване на конструираната нормална стойност.
- 193 По-конкретно, видно от неуповителните варианти на предоставената от Toshiba Indonesia информация, последната съдържала редица недостатъци. Таблицата относно рентабилността не съдържала никакви данни относно разходите за производство, покупките на завършени продукти или промените в наличностите и корекциите. Таблицата относно наличностите не указвала промени в тях, което не било реалистично. Таблицата относно продажбите на вътрешния пазар не съдържала поисканите данни. Таблицата относно разходите за производство съдържала, от една страна, данни относно преките разходи, развиваната в момента дейност и общите разходи, за които се посочва, че „не се прилага[т]“ или че се равняват на „0“, а от друга страна, изразени в цифри данни относно разходите за транспорт, заготовка, както и относно непроменените разходи РОА. На последно място, общият размер на РОА, посочен в таблицата, посветена на тях, се увеличил в периода между последната финансова година и процедурата по разследване, докато в друга таблица този размер бил намалял. Следователно Съветът трябвало да докаже, че неуповителните варианти на отговорите на този производител на въпросника са достатъчно последователни.

- 194 Във всеки случай предвид съществения брой недостатъци в предоставената информация Комисията могла само да изчисли приблизително и оттам погрешно конструираната нормална стойност, която следва да се приложи по време на преразглеждането.
- 195 Жалбоподателите посочват още, че Комисията ги третира по дискриминационен начин, тъй като по време на разследването за преразглеждане не проверила предоставените от Toshiba Indonesia данни и сведения, при положение че е направила това по време на първоначалното разследване. В това отношение жалбоподателите отбелязват, че не съществувал прецедент в общностните разследвания за преразглеждане, съгласно който общностните институции да не проверяват едновременно експортните цени и нормалната стойност.
- 196 От друга страна, ако както поддържа Съветът, обстоятелствата по настоящото дело съществено са се променили, то в още по-голяма степен се налагало да се проведе ново разследване.
- 197 Освен това в рамките на осмото правно основание жалбоподателите твърдят, че направеното от Съвета изчисление на маржа на печалбата, който следва да се вземе предвид за конструираната нормална стойност на Toshiba Indonesia, нарушава член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент. Всъщност този марж на печалба бил изведен с оглед на различен пазар и за предходен период от преди повече от пет години, което било необичайно, предвид това, че по-конкретно Toshiba Indonesia вече не реализира продажби на вътрешния пазар, тъй като вероятно той вече не е толкова рентабилен, колкото преди.
- 198 Що се отнася до петото правно основание, на първо място, Съветът твърди, че Комисията разполага с право на преценка относно решението за извършване на посещения за проверка. При все това по време на разследването за преразглеждане не се налагало посещение на Toshiba Indonesia, тъй като предоставените от него данни съвпадали с предоставените в рамките на първоначалното разследване данни, проверени от Комисията и подкрепени с доказателствени документи.

- 199 На второ място, Съветът смята, че предоставената от Toshiba Indonesia информация е подходяща, за да се изчисли конструираната нормална стойност, и че институциите са я преценили правилно.
- 200 На трето място, Съветът оспорва твърдените недостатъци в предоставената от Toshiba Indonesia информация, изтъкнати от жалбоподателите.
- 201 На четвърто място, Съветът твърди, че жалбоподателите не са доказали, че са били обект на дискриминация по смисъла на съдебната практика.
- 202 Що се отнася до осмото правно основание, Съветът твърди, че правилно е определил маржа на печалбата на Toshiba Indonesia при конструирането на нормалната стойност в обжалвания регламент. Впрочем, ако институциите използвали действителните маржове на печалбата, съответстващи на малкото вътрешни продажби, осъществени от индонезийския производител, конструираната нормална стойност щяла да бъде по-висока.

2. Съображения на Първоинстанционния съд

- 203 С настоящите правни основания жалбоподателите по същество излагат три оплаквания. Първо, те отбелязват, че изчисляването на конструираната нормална стойност на Toshiba Indonesia от Съвета в обжалвания регламент не е нито надеждно, нито правилно, тъй като разходите за производство и разходите РОА на посоченото дружество са изчислени въз основа на определена предоставена от разглежданото дружество информация, която според тях съдържа недостатъци и е непроверена. На второ място, те отбелязват, че изчисляването на нормалната стойност на продуктите на Toshiba Indonesia е неправилно, тъй като маржът на печалбата на последното е изчислен въз основа на този на тайванско предприятие. На трето и последно място, жалбоподателите смятат, че са обект на дискриминация.

204 Изборът между различните методи на изчисляване на дъмпинговия марж и определянето на нормалната стойност на един продукт предполагат преценка на сложни икономически ситуации и поради това съдебният контрол на такава преценка трябва да се сведе до проверка дали са спазени процесуалните правила, дали са точно установени фактите, взети предвид при извършване на оспорвания избор, дали не е налице явна грешка в преценката на фактите или злоупотреба с власт (вж. Решение на Съда от 27 септември 2007 г. по дело *Ikea Wholesale*, C-351/04, Сборник, стр. I-7723, точка 41 и цитираната съдебна практика). Следователно жалбоподателите биха могли да искат отмяна на обжалвания регламент на основания, изложени в рамките на първите две оплаквания, на които се позовават, само ако успеят да докажат, че изтъкнатите от тях грешки са явни.

205 При тези обстоятелства Първоинстанционният съд смята, че оплакванията трябва да се разгледат отделно, като първо следва да се разгледат първите две изложени от жалбоподателите оплаквания, а впоследствие оплакването, свързано с наличието на дискриминация по отношение на последните.

а) По първото оплакване, свързано с определянето на конструираната нормална стойност въз основа на данни, които не са проверени и съдържат недостатъци

206 По-същество жалбоподателите имат две възражения по отношение на предоставената от *Toshiba Indonesia* информация, въз основа на която е изчислена конструираната нормална стойност.

207 На първо място, жалбоподателите твърдят, че предоставената от *Toshiba Indonesia* информация не е проверена посредством посещения и че поради това тя не е надеждна.

- 208 В това отношение е важно да се отбележи, че липсата на проверка, осъществена посредством посещения, на информация, предоставена в рамките на антидъмпингово разследване, не означава, че тази информация е погрешна или че задължително не е много надеждна.
- 209 Всъщност, макар съгласно член 6, параграф 8 от основния регламент Комисията да трябва да подложи на възможно най-задълбочена проверка предоставените от заинтересованите лица сведения, на които се основават констатациите, с изключение на случаите по член 18 от същия регламент, тоест при неоказване на съдействие, нищо не я възпрепятства да провери сведенията по начина, който намира за най-подходящ, а не само посредством посещение. Това тълкуване се потвърждава от обстоятелството, че член 16 от основния регламент предвижда, че проверки на място се извършват само когато Комисията счита това за необходимо.
- 210 Поради това следва да се провери дали Комисията е проверила в достатъчна степен предоставената от Toshiba Indonesia информация по различен от посещения за проверка начин.
- 211 В това отношение Съветът твърди, че предоставената от Toshiba Indonesia информация съвпада с предоставената в рамките на първоначалното разследване информация, както и с представените от посоченото дружество доказателствени документи. Това твърдение не е оспорено от жалбоподателите.
- 212 От друга страна, при преценка на необходимостта от проверка, осъществена посредством посещения, на предоставената от Toshiba Indonesia информация в рамките на разследването за преразглеждане, общностните институции могат основателно да отчитат обстоятелството, че това дружество вече е предоставило информация по време на първоначалното разследване и следователно е позволило на разглежданите институции да подложат на проверка надеждността на предоставените сведения, включително посредством посещения, като периодът между датите на тези посещения и разследването за преразглеждане е разумно кратък.

- 213 При тези обстоятелства следва да се заключи, че съответните институции не са допуснали явна грешка в преценката, като са решили, че не е необходимо да подлагат на по-нататъшна проверка посредством посещение предоставената от Toshiba Indonesia информация.
- 214 На второ място, жалбоподателите изтъкват, макар и съвсем накратко, наличието на някои конкретни недостатъци в предоставената от Toshiba Indonesia информация, които те открили като разглеждали неуповителните им варианти и поради които Комисията могла да изчисли само приблизително, а оттам и погрешно определената за Toshiba Indonesia нормална стойност.
- 215 Първо, те твърдят, че информацията, предоставена от Toshiba Indonesia в специална таблица относно рентабилността му, не съдържа никакво сведение относно разходите за производство, покупките на завършени продукти или промени в наличностите и корекциите.
- 216 Следва все пак да се отбележи, че в обжалвания регламент Съветът не изчислява конструираната нормална стойност на Toshiba Indonesia въз основа на собствения му марж на печалбата, а въз основа на маржа на печалбата на тайванско дружество. От посоченото следва, че дори предоставената от Toshiba Indonesia информация в таблицата относно рентабилността му да е непълна, това не би могло ни най-малко да повлияе върху изчисляването на конструираната нормална стойност. Ето защо всякакво възражение на жалбоподателите по отношение на тези данни е ирелевантно.
- 217 Второ, жалбоподателите твърдят, че информацията, предоставена от Toshiba Indonesia в специална таблица относно наличностите, не указва промени в тях, което не било реалистично.

- 218 В това отношение, от една страна, следва да се отбележи, че жалбоподателите ни най-малко не поясняват защо тази информация е била използвана или е трябвало да се използва при изчисляване на конструираната нормална стойност и поради това те не биха могли да твърдят, че обстоятелството, че тази информация е погрешна би могло да засегне посочената стойност. От друга страна, следва да се отбележи, че Съветът посочва в отговор, без жалбоподателите да оспорват това, че Toshiba Indonesia изпраща продуктите си на свързано предприятие, а именно Toshiba TEC Singapore (наричано по-нататък „Toshiba Singapore“), което отговаря за продажбата на електронните везни и следователно за наличностите, като това пояснява посоченото от жалбоподателите обстоятелство (вж. в това отношение точки 259—262 по-долу). Ето защо следва да се заключи, че жалбоподателите не са доказали наличието на недостатък в разглежданата таблица, който може да постави под съмнение изчисляването на нормалната стойност.
- 219 Трето, жалбоподателите твърдят, че информацията, предоставена от Toshiba Indonesia в специална таблица относно продажбите на вътрешния пазар, не отговаря на поисканата от Комисията информация.
- 220 При все това следва да се отбележи, че жалбоподателите ни най-малко не поясняват защо тази информация, за която се твърди, че липсва, е трябвало да се използва при изчисляването на конструираната нормална стойност и поради това те не биха могли да твърдят, че липсата ѝ би могла да засегне изчисляването на посочената стойност. Впрочем Съветът посочва в отговор, без жалбоподателите да оспорят това, че посочената таблица съдържа информация за цяла Индонезия, а не само за самото дружество Toshiba Indonesia, което не разполага с информация за останалите производители, вноса и износа на разглеждания продукт в Индонезия, като това обяснява защо тази таблица не съдържа част от поисканата от Комисията информация.
- 221 Ето защо следва също да се заключи, че жалбоподателите не са доказали наличието на недостатък в разглежданата таблица, който може да постави под съмнение изчислението на нормалната стойност.
- 222 Четвърто, жалбоподателите твърдят, че информацията, предоставена от Toshiba Indonesia в специална таблица относно разходите за производство, от една страна, съдържа информация относно преките разходи, развиваната в момента

дейност и общите разходи, за които се посочва, че „не се прилага[т]“ или че се равняват на „0“, а от друга страна, съдържат изразени в цифри непроменени данни относно разходите за транспорт, за заготовка, както и относно разходите РОА.

223 Що се отнася до информацията относно преките разходи, развиваната в момента дейност и общите разходи, Съветът посочва, без жалбоподателите да оспорят това, че отбелязванията „не се прилага“ и „0“ се обясняват с това, че Toshiba Indonesia предоставя данни за собствените си разходи във връзка с модел на електронна везна, който след като е произведен, е изпратен на Toshiba Singapore. Ето защо последното би поело почти целия размер на въпросните разходи.

224 От друга страна, важно е да се отбележи, че видно от преписката във въпросника, изпратен в конкретния случай от Комисията на Toshiba Indonesia, е възпроизведена стандартна структура, изготвена за различни видове продукти и съдържаща между другото и редица таблици с предопределени графи. Както обаче посочва Съветът, някои граfi не могат да се използват за определени продукти или определени модели. При тези условия в отговора, изпратен от адресата на разглеждания въпросник, могат да се съдържат като „0“ или „не се прилага“ и поради това жалбоподателите не могат основателно да възразят срещу разглежданата информация поради наличието на посочените отбелязвания, без макар и накратко да отбележат защо сведенията в съответните граfi биха били релевантни.

225 Впрочем Съветът твърди, без жалбоподателите да оспорят това, че в разглежданата таблица Toshiba Indonesia предоставя данни само за електронни везни, а не и за други продукти, като това обяснява защо в графата със заглавие „Всички продукти“ е отбелязано „не се прилага“.

226 По отношение на обстоятелството, че размерът на разходите за транспорт, за заготовка, както и на разходите РОА, остава непроменен, достатъчно е да се отбележи, че жалбоподателите не поясняват дори накратко по какъв начин това доказва, че разглежданата таблица съдържа погрешна информация. Следова-

телно жалбоподателите не биха могли да се позовават на тази твърдяна грешка, за да оспорят законосъобразността на обжалвания регламент.

227 От посоченото следва, че жалбоподателите не са доказали, че предоставената от Toshiba Indonesia информация в разглежданата таблица съдържа недостатъци.

228 Пето, жалбоподателите смятат, че увеличението на общия размер на разходите РОА в периода между последната финансова година и провеждането на разследването, отбелязано в свързаната с това таблица, не е правдоподобно, тъй като в друга таблица се отбелязва, че общият размер е намалял.

229 Следва да се подчертае обаче, че жалбоподателите отново се ограничават до това да поставят под съмнение точността на дадена информация, без да пояснят защо тя е трябвало да се използва при изчисляване на конструираната нормална стойност, така че не биха могли да твърдят, че наличието на тази съвсем конкретна информация сред многобройните данни, които са предоставени от Toshiba Indonesia и съобразно които се изчислява конструираната нормална стойност, в конкретния случай би могла да засегне посоченото изчисляване.

230 Във всеки случай следва да се отбележи, че таблицата във връзка с разходите РОА се отнася до всички произведени от Toshiba Indonesia продукти, докато другата посочена от жалбоподателите таблица се отнася единствено до конкретния модел, въз основа на който се изчислява нормалната стойност, като това обяснява изтъкната от жалбоподателите разлика.

231 С оглед на посоченото по-горе следва да се заключи, че жалбоподателите не са доказали, че Комисията би могла да изчисли само приблизително и следователно погрешно нормалната стойност, определена за Toshiba Indonesia въз основа на предоставената от това предприятие информация. Ето защо настоящото оплакване не може да се приеме.

б) По второто оплакване, свързано с твърдението, че определеният за Toshiba Indonesia марж на печалбата е явно неподходящ

232 В самото начало следва да се отбележи, че жалбоподателите не оспорват, че маржа на печалбата, определен за Toshiba Indonesia от Съвета при конструирането на нормалната стойност, е разумен.

233 Жалбоподателите просто поддържат, че не е разумно размерът на посочения марж да се определя въз основа на този, определен за тайванско дружество по време на първоначалното разследване, и то на основание че тайванският пазар е различен от индонезийския и че периодът на първоначалното разследване се явява по-ранен спрямо периода на разследването за преразглеждане.

234 При все това следва да се заключи, че жалбоподателите не са представили пред Първоинстанционния съд никакво доказателство, което позволява да се установи, че е явно погрешно да се приема, че при конструиране на нормалната стойност на Toshiba Indonesia за него може разумно да се приложи осъщественият пет години преди началото на разследването за преразглеждане марж на печалбата на тайванско дружество, за което Съветът отбелязва, без жалбоподателите да оспорят това, че произвежда електронни везни от същата гама като тези на Toshiba Indonesia.

235 По-конкретно, жалбоподателите не са доказали, че условията на пускане в продажба на електронните везни през тези два периода са различни в Тайван и в Индонезия, а още по-малко са доказали, че тези разлики могат да засегнат маржовете на печалбата на дружествата, които пускат в продажба електронни везни в тези две страни, по такъв начин, че явно не би било разумно маржът на печалбата на тайванско предприятие да се използва при изчисляване на маржа, който следва да се определи за индонезийско предприятие, когато не може да се използва действителният му марж.

236 От посоченото следва, че настоящото оплакване не може да се приеме.

в) По третото оплакване, свързано с наличието на дискриминация

237 Жалбоподателите твърдят по същество, че спрямо тях е извършена дискриминация, тъй като по време на първоначалното разследване предоставената от Toshiba Indonesia информация е проверена посредством посещение, но това не е направено по време на разследването за преразглеждане.

238 В това отношение следва да се отбележи, че спазването на принципите на равенство и на недопускане на дискриминация изискват сходните положения да не се третират по различен начин, а различни положения да не се третират по еднакъв начин, освен ако такова отношение не е обективно оправдано (Решение на Съда от 26 октомври 2006 г. по дело Koninklijke Coöperatie Cosun, C-248/04, Recueil, стр. I-10211, точка 72 и Решение на Съда от 3 май 2007 г. по дело Advocaten voor de Wereld, C-303/05, Сборник, стр. I-3633, точка 56).

239 Жалбоподателите обаче не са доказали, че разследването за преразглеждане и първоначалното разследване представляват сходни положения по-конкретно що се отнася до това в каква степен общностните институции следва да приемат предоставената в двата случая информация от Toshiba Indonesia за достоверна. По-специално разследването за преразглеждане се отнася до производител, който вече е бил обект на първоначалното разследване и поради това вече е позволил на Комисията да провери дали предоставените данни са надеждни, като към момента на първоначалното разследване хипотезата не е такава (вж. точка 212 по-горе).

240 Ето защо следва да се отхвърли оплакването, свързано с наличието на дискриминация.

Д — По шестото и седмото правно основание, изведени от нарушение на член 2, параграф 10 от основния регламент

241 Член 2, параграф 10 от основния регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 1972/2002 на Съвета от 5 ноември 2002 година (ОВ L 305, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 30, стр. 38), предвижда:

„Извършва се обективно сравнение между експортната цена и нормалната стойност. Това сравнение се прави на едно и също ниво на търговията по отношение на продажби, колкото е възможно по-близки по време и като се вземат под внимание други разлики, които засягат сравнимостта на страните. Когато нормалната стойност и експортната цена не са определени на сравнима основа, се правят съответни намаления - за всеки конкретен случай съобразно особеностите му - под формата на корекции за отчитане на разлики в онези фактори, за които се твърди или се установи, че засягат цените и тяхната сравнимост. Корекции, които дублират вече извършените, не се допускат, особено при отчитане на отстъпки, рабати, количества и ниво на търговията. Когато са изпълнени упоменатите условия, корекции могат да се правят за посочените по-долу фактори:

[...]

и) Комисионни възнаграждения

Корекция се прави за разлики в комисионните възнаграждения, заплащани във връзка с разглежданите продажби. Терминът „комисионни“ се приема, че включва надценката, получена от търговеца на продукта или на подобен продукт, ако функциите на този търговец са подобни на тези на агент, работещ на базата на комисионна.

[...]“.

242 В обжалвания регламент нормалната стойност е изчислена въз основа на размера на разходите за производство на електронни везни от Toshiba Indonesia, увеличен, на първо място, с обоснована по размер сума, съответстваща на разходите POA на последното, като последният размер е изчислен, като към разходите POA на Toshiba Indonesia е добавена част от разходите POA на Toshiba Singapore, а на второ място, с обоснована по размер сума, отговаряща на печалбите на Toshiba Indonesia (съображения 29—33 и 37—39).

243 След като Съветът заключава, че жалбоподателите са продали електронните си везни в Общността посредством свързани дружества, експортната цена е установена въз основа на препродажните цени, платени от първия независим купувач в Общността.

244 В обжалвания регламент, при сравнение между нормалната стойност и експортната цена въз основа на цената франко завод и на същото ниво на търговия съгласно член 2, параграф 10 Съветът отчита разликите, които засягат цените и тяхната сравнимост. По-конкретно предвид извода си, че свързаните с жалбоподателите търговци изпълняват функции, подобни на тези на агент, работещ на базата на комисионни възнаграждения, Съветът коригира експортната цена, за да отчете комисионно възнаграждение съгласно член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент (съображения 43—45).

1. Доводи на страните

245 В рамките на шестото правно основание жалбоподателите твърдят, че при определяне на конструираната нормална стойност трябва да се вземат предвид само разходите POA на Toshiba Indonesia, които се отнасят до вътрешните му продажби. При все това Toshiba Singapore, част от разходите на което са включени от Съвета в изчислението на посочената стойност, участвало в широк

кръг дейности без никаква връзка с индонезийския пазар, като се има предвид, че то изпълнявало координационни функции на регионално равнище и осъществявало регионални продажби, но не и продажби в Индонезия. Жалбоподателите смятат, че по този начин Съветът конструира експортната цена, а не цената на продажбите в Индонезия.

246 Жалбоподателите посочват още, че две свързани с Toshiba Indonesia предприятия, а именно Toshiba Singapore и Toshiba TEC Corporation, установено в Япония (наричано по-нататък „Toshiba Japan“), трябвало да бъдат разглеждани като агенти на Toshiba Indonesia. Следователно Съветът трябвало да извърши приспадане от конструираната нормална стойност, съответстващо на изплатените комисионни възнаграждения за продажба, поне на основание че тези приспадания са извършени в рамките на изчислението на експортната цена.

247 В рамките на седмото правно основание жалбоподателите оспорват обстоятелството, че въз основа на член 2, параграф 10 от основния регламент общностните институции имат право да приспадат от експортната им цена твърдени „комисионни възнаграждения“ за дейността по продажба на свързаните с тях дружества. Всъщност в Решение от 21 ноември 2002 г. по дело Kundan и Tata/Съвет (T-88/98, Recueil, стр. II-4897) Първоинстанционният съд обявил, че за да извършат подобни приспадания, институциите трябва да се основават на данни, които позволяват да се установи или поне да се заключи, че действително е изплатено комисионно възнаграждение и че то може в определена степен да засегне сравнимостта между експортната цена и нормалната стойност. Положението в основата на това дело обаче не било различно от това в конкретния случай и не била изплатена никаква сума.

248 Що се отнася до шестото правно основание, Съветът твърди, че продажбите на Toshiba Indonesia, което е само завод, са осъществени с посредничеството на Toshiba Singapore. Поради тази причина процентът от разходите РОА, поети от Toshiba Singapore и свързани с продажбите в Индонезия, били прибавени към поетите от Toshiba Indonesia разходи.

- 249 Що се отнася до корекциите на основание комисионни възнаграждения, Съветът твърди, че жалбоподателите осъществяват продажбите си в Общността с посредничеството на свързани дружества и поради това експортната им цена е конструирана въз основа на цените, платени от първия независим купувач в Общността. Съветът отбелязва, че тези отговорни за продажбите дружества изпълняват функции, подобни на тези на агент, тъй като те определят продажните цени, получават директно поръчките на клиентите и им ги фактурират. При все това, като се има предвид, че агентите получават по принцип комисионни възнаграждения, на това основание от цената, платена от първия независим купувач, трябва да се приспадне дадена сума.
- 250 За сметка на това, след като нормалната стойност е конструирана, като се вземат предвид разходите POA на Toshiba Indonesia и на Toshiba Singapore, а не тези на Toshiba Japan, което осъществява крайната продажба на индонезийския пазар, било неподходящо да се извърши корекция на основание на комисионни възнаграждения, макар Toshiba Japan да изпълнява функции на агент.
- 251 Що се отнася до седмото правно основание, Съветът твърди, че институциите основателно са приспаднали комисионни възнаграждения за дейността по продажба на свързаните с жалбоподателите дружества при сравнението между нормалната стойност и експортната цена.
- 252 Всъщност Съветът отбелязва, че жалбоподателите не оспорват мотивите, изложени в съображение 53 от обжалвания регламент, поради които експортните им цени следва да се коригират на основание комисионни възнаграждения. Те просто поддържали, че при липса на заплащане на суми не трябва се извършва никаква корекция, без ни най-малко да се обосноват. При все това, като се има предвид, че натоварените с продажбата дружества са свързани с жалбоподателите, не било от голямо значение да се установи дали комисионното възнаграждение действително е изплатено, тъй като конкретният случай бил различен от този в основата на Решение по дело Kundan и Tata/Съвет, точка 247 по-горе, по което износителят и осъществяващото продажбата дружество са независими.
- 253 Освен това възприетото от жалбоподателите тълкуване на посоченото съдебно решение не отчитало обстоятелството, че член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент е изменен с Регламент № 1972/2002 и че в него вече се уточнява, че терминът „комисионни“ включва надценката, получена от търговеца

на продукта или на подобен продукт, ако функциите на този търговец са подобни на тези на агент, работещ на базата на комисиона.

2. Съображения на Първоинстанционния съд

254 В рамките на двете разглеждани правни основания жалбоподателите излагат по същество три оплаквания. Те твърдят, че в обжалвания регламент Съветът погрешно е изчислил конструираната нормална стойност, на първо място, като е включил в изчисленията разходите POA на Toshiba Singapore, а на второ място, като не е извършил корекциите на основание комисионните възнаграждения на агент в полза на Toshiba Singapore и Toshiba Japan. На трето място, жалбоподателите твърдят, че в обжалвания регламент Съветът погрешно е изчислил експортната им цена, като е извършил корекции на основание комисионните възнаграждения на агент, които се изплащат на свързаните с жалбоподателите дружества, осъществяващи продажбите в рамките на Общността.

255 Ето защо следва да се провери дали жалбоподателите са доказали наличието на трите посочени по-горе грешки. Следва да се припомни обаче, че както се подчертава в точки 80 и 204 по-горе, при преценката на сложни икономически ситуации като тази в конкретния случай съдебният контрол се свежда до проверка дали са спазени процесуалните правила, дали фактите, приети, за да бъде направен оспорваният избор, са установени точно, както и дали не е налице явна грешка в преценката на фактите или злоупотреба с власт. Следователно настоящите правни основания биха могли да бъдат приети само ако разглежданите грешки са явни.

а) По включването на разходите POA на Toshiba Singapore в изчисляването на конструираната нормална стойност

256 Следва да се заключи, че жалбоподателите не оспорват, че самият размер на разходите POA, който Съветът определя за Toshiba Indonesia в обжалвания регламент при конструиране на нормалната стойност, е разумен. Те просто поддържат, че определянето на посочения размер въз основа на част от разходите POA на Toshiba Singapore не е разумно, тъй като това дружество не осъществява продажби на индонезийския пазар.

257 При все това следва да се заключи, че методът, избран от Съвета в конкретния случай за изчисляване на разходи POA, за които може да се приеме, че са направени от Toshiba Indonesia, не е явно неправилен.

258 Всъщност съгласно структурата на основния регламент с конструирането на нормалната стойност се цели да се определи продажната цена на определен продукт, каквато тя би била, ако продуктът се продава в страната му на произход или в страната на износ, и следователно при изчисляване на конструираната стойност трябва да се вземат предвид разходите, свързани с продажбите на вътрешния пазар (вж. по аналогия Решение на Съда от 7 май 1991 г. по дело Nakajima/Съвет, С-69/89, Recueil, стр. I-2069, точка 64 и цитираната съдебна практика). При конструиране на нормалната стойност обаче институциите не са длъжни да вземат предвид действителните разходи на разглежданото дружество, а да направят разумна преценка на разходите POA, които това дружество би трябвало да понесе, ако пуска в продажба разглеждания продукт в достатъчни количества в държавата си на произход.

259 В това отношение е важно да се отбележи, че Съветът твърди, без жалбоподателите да оспорят това, че Toshiba Indonesia осъществява единствено производствена дейност, а не и дейност по пускане в продажба. Той твърди също, че всички продажби на Toshiba Indonesia са осъществени чрез посредничеството на Toshiba Singapore, което от своя страна препродава част от стоките на индонезийския пазар с посредничеството на Toshiba Japan и на свързания с него дистрибутор KDS.

260 Впрочем тези твърдения на Съвета са потвърдени от доказателствата по преписката. Всъщност от информацията, предоставена от Toshiba Indonesia на Комисията, е видно, че това дружество не продава пряко електронни везни в Индонезия, а изпраща цялата си продукция на Toshiba Singapore. От тази информация е видно също, че от своя страна Toshiba Singapore не осъществява преки продажби в Индонезия, а действа чрез посредничеството на свързаното дружество KDS.

261 Като се има предвид обаче, че всички произведени от Toshiba Indonesia електронни везни се изпращат на Toshiba Singapore и че някои от тези везни се продават от Toshiba Japan в Индонезия, не е явно погрешен изводът, че посочените везни задължително са изпратени на Toshiba Japan от Toshiba Singapore.

262 Следователно в обжалвания регламент Съветът основателно е приел, че разходите POA в разумен размер, за които може да се приеме, че са направени от Toshiba Indonesia, могат да бъдат определени въз основа на размера на действително поетите разходи от това дружество, увеличен с процент от поетите от Toshiba Singapore разходи. Всъщност с това увеличение просто се коригира необичайно ниският размер на разходите POA на Toshiba Indonesia, свързани с липсата на осъществявана от него дейност по пускане в продажба, както и се отчита обстоятелството, че част от усилията на Toshiba Singapore във връзка с пускането в продажба, а оттам и свързаните с това разходи, са свързани с индонезийския пазар.

263 Ето защо настоящото оплакване следва да се отхвърли.

б) По липсата на корекции на основание комисионните възнаграждения на агент в полза на Toshiba Singapore и Toshiba Japan

264 Жалбоподателите смятат, че при изчисляване на конструираната нормална стойност Съветът трябвало да извърши корекции на основание комисионните възнаграждения на агент в полза на Toshiba Singapore и Toshiba Japan. Жалбоподателите смятат, че последните отговаряли на условията, за да бъдат

приети за агенти на Toshiba Indonesia, и следователно институциите трябвало да извършат приспадане от конструираната стойност на основание комисионни възнаграждения за продажба.

265 Тази теза обаче следва да се отхвърли, без да е необходимо да се определя дали Toshiba Japan и Toshiba Singapore трябва да се разглеждат като агенти на Toshiba Indonesia.

266 Всъщност съгласно член 2, параграф 10 от основния регламент приспаданията, съответстващи на комисионните възнаграждения на агент, могат да се окажат необходими, за да се отчетат съществуващите разлики между експортната цена и нормалната стойност, които засягат тяхната сравнимост. При все това такива приспадания не биха могли да се извършат върху стойност, която е конструирана и следователно не е реална. Всъщност по принцип тази стойност не може да бъде засегната от фактори, накърняващи сравнимостта ѝ, като наличието на комисионни възнаграждения на агент, тъй като тя е определена по изкуствен начин чрез сумиране на различни елементи, които не включват плащания или маржове на печалба в полза на дистрибутори, които могат да бъдат приравнени на подобни комисионни възнаграждения и трябва да се приспаднат.

267 Във всеки случай следва да се припомни, че при изчисляване на конструираната стойност на Toshiba Indonesia Съветът е прибавил към разходите за производство и разходите POA на последното също процент от разходите POA на Toshiba Singapore само поради твърде ограничената, дори несъществуваща дейност по пускане в продажба на първото дружество. Следователно той не е допуснал явна грешка в преценката, като не е приспаднал от нормалната стойност сума, съответстваща на комисионните възнаграждения за агент в полза на Toshiba Singapore. Всъщност отчитането на разходите POA на последното просто коригира необичайно ниския размер на разходите POA на Toshiba Indonesia, произтичащ от ограничената му дейност по пускане в продажба, и представлява само метод за определяне какъв размер на разходите POA, за които се приема, че са направени от дружество, което пуска електронни везни в продажба в Индонезия, би могъл да се приеме за достатъчен, а оттам и за разумен.

268 Що се отнася до Toshiba Japan, следва също да се заключи, че Съветът не е длъжен да приспада от конструираната стойност комисионно възнаграждение за агент. Всъщност основателно или не, при конструирането на нормалната стойност на продуктите на Toshiba Indonesia не е взет предвид никакъв процент от разходите РОА на Toshiba Japan, което е в полза на жалбоподателите. Ето защо би било явно неподходящо от посочената стойност да бъде приспадана каквато и да е сума, съответстваща на комисионни възнаграждения, за които може да се приеме, че са предоставени на Toshiba Japan.

269 Следователно настоящото оплакване трябва да се отхвърли.

в) По корекциите на експортната цена на основание комисионни възнаграждения на агент

270 В съображение 42 от обжалвания регламент Съветът приема, че жалбоподателите продават електронните си везни в Общността чрез посредничеството на свързани дружества, регистрирани в Самоа и в Тайван, и вследствие на това определя експортната цена въз основа на препродажните цени, които са платени или следва да се платят от първия независим купувач в Общността. В съображение 45 от обжалвания регламент Съветът пояснява, че тези дружества, които пускат в продажба, изпълняват функции, подобни на агент, работещ на базата на комисионни възнаграждения, и следователно експортната цена трябва да се коригира, за да се отчете комисионно възнаграждение съгласно член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент.

271 Жалбоподателите твърдят, че Съветът не трябвало да извършва посоченото приспадане от експортните цени, тъй като в действителност не било платено никакво комисионно възнаграждение.

272 По същество жалбоподателите основават тезата си на обстоятелството, че в Решение по дело Kundaп и Tata/Съвет, точка 247 по-горе, Първоинстанционният съд заключава, че видно от текста и от структурата на член 2, параграф 10 от основния регламент, експортната цена или нормалната стойност може да се

коригира само за да се вземат предвид разликите във връзка с фактори, които засягат цените и следователно тяхната сравнимост, и че хипотезата не е такава, що се отнася до комисионно възнаграждение, което не е действително изплатено (точка 94 от съдебното решение).

273 При все това тезата на жалбоподателите трябва да се отхвърли.

274 Следва да се припомни, че в Решение по дело Kundan и Tata/Съвет, точка 247 по-горе, Първоинстанционният съд по-конкретно приема, че за да се направи корекция на основание комисионни възнаграждения, институциите трябва да се основават на данни, които позволяват да се установи или поне да се заключи, че действително е изплатено комисионно възнаграждение и че то може в определена степен да засегне сравнимостта между експортната цена и нормалната стойност (точка 95 от съдебното решение).

275 В посоченото съдебно решение (точка 96) Първоинстанционният съд стига до извода, че както страната, която съгласно член 2, параграф 10 от основния регламент иска да се направят корекции, с цел нормалната стойност и експортната цена да станат сравними с оглед на определянето на дъмпинговия марж, трябва да докаже, че искането ѝ е обосновано (Решение на Съда от 11 юли 1990 г. по дело Stanko France/Комисия и Съвет, C-320/86 и C-188/87, Recueil, стр. I-3013, точка 48), така когато смятат, че трябва да направят корекция на основание комисионно възнаграждение, институциите са длъжни да се основават на доказателства или поне на индикации, които позволяват да се установи наличието на фактора, с оглед на който се прави корекция, и да се определи въздействието му върху сравнимостта на цените.

276 При все това е важно да се подчертае, че Решение по дело Kundan и Tata/Съвет, точка 247 по-горе, е обявено в момент, в който правната уредба на приспаданията на основание комисионни възнаграждения, които могат да се извършват по отношение на експортната цена, е различна от приложимата към момента на разследването за преразглеждане.

- 277 Вярно е, че към момента на обявяване на Решение по дело Kundan и Tata/Съвет, точка 247 по-горе, както и към момента на приемане на обжалвания регламент, член 2, параграф 10 от основния регламент предвижда, че за да се сравнят експортната цена и нормалната стойност, „се правят съответни намаления — за всеки конкретен случай съобразно особеностите му — под формата на корекции за отчитане на разлики в онези фактори, за които се твърди или се установи, че засягат цените и тяхната сравнимост“.
- 278 Аналогично, към момента на обявяване на Решение по дело Kundan и Tata/Съвет, точка 247 по-горе, както и към момента на приемане на обжалвания регламент, член 2, параграф 10, буква и) от същия регламент предвижда, че „[к]орекция се прави за разлики в комисионните възнаграждения, заплащани във връзка с разглежданите продажби.“
- 279 При все това, след обявяване на въпросното съдебно решение съгласно член 1, параграф 5 от Регламент № 1972/2002 към горепосочената разпоредба е добавено второ изречение. Така второто изречение на тази разпоредба вече предвижда, че „[т]ерминът „комисионни“ се приема, че включва надценката, получена от търговеца на продукта или на подобен продукт, ако функциите на този търговец са подобни на тези на агент, работещ на базата на комисионна“.
- 280 Съгласно съображение 6 от последния регламент причината за въвеждане на въпросното изречение в член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент е да се поясни в унисон с установената практика на Комисията и на Съвета, че такива корекции следва също така да се правят, ако страните не действат на базата на взаимоотношение между възложител и агент, но постигат същия икономически резултат, като действат като купувач и продавач.
- 281 Следователно член 2, параграф 10, буква и) от основния регламент позволява да се направи корекция не само на основание разликите в комисионните възнаграждения, платени за разглежданите продажби, но и на основание надценката, получена от търговците на продукта, ако те изпълняват функции, подобни на тези на агент, работещ на базата на комисионни възнаграждения.

282 От посоченото следва, че единственият довод, който жалбоподателите излагат срещу извършеното приспадане, а именно доводът, според който на свързаните с тях дружества, които пускат в продажба, не е изплатено никакво комисионно възнаграждение, не може да постави под съмнение законосъобразността на посоченото приспадане, тъй като последното може да се извърши и в случай че без в действителност да е изплатено каквото и да е комисионно възнаграждение, разглежданите търговци изпълняват функции, подобни на тези на агент, и получават търговска надценка.

283 В това отношение следва да се уточни, че жалбоподателите не оспорват твърденията в съображения 45 и 53 от обжалвания регламент, според които дружествата, които пускат в продажба в Общността електронните им везни, изпълняват функции, подобни на тези на агент, работещ на базата на комисионни възнаграждения, по-конкретно на основание че те фактурират всички продажби за износ на независими клиенти, определят продажните цени и получават пряко поръчките от клиентите.

284 Важно е да се припомни също, че жалбоподателите не оспорват и обстоятелството, че свързаните с тях дружества препродават електронните везни на независими клиенти на по-висока цена от платената от тях за посочените везни, като по този начин получават търговска надценка.

285 Във всеки случай тезата на жалбоподателите не би могла да се приеме, макар и да може да се тълкува в смисъл, че в обжалвания регламент Съветът не е доказал, че свързаните с тях дружества, които пускат в продажба, получават търговска надценка за дейността си.

286 Всъщност не е явно погрешно да се приеме, както е направил Съветът, че цената, фактурирана от дружествата, които пускат в продажба, на независимите им клиенти, трябва задължително да представлява възнаграждение за участието на посочените дружества в пускането в продажба на разглежданите продукти в Общността или поне да покрива свързаните с това участие разходи. В противен случай не би могло да се приеме, както Съветът приема в обжалвания регламент,

без жалбоподателите да оспорят това, че тези дружества изпълняват функции, подобни на тези на агент, работещ на базата на комисионни възнаграждения.

287 Освен това следва да се отбележи, че в конкретния случай Съветът изчислява разумна търговска надценка за предприятията, които осъществяват пускане в продажба и са свързани с жалбоподателите, въз основа на някои действителни данни.

288 Всъщност от съображение 45 от обжалвания регламент, което не е оспорено от жалбоподателите, е видно, че размерът на приспадната сума е изчислен въз основа на разходите РОА на дружествата, които пускат в продажба, свързани с жалбоподателите. Следователно Съветът определя търговската надценка на посочените дружества само въз основа на техните разходи, които явно трябва да се покриват от разликата между продажната цена и цената при покупка на продаваните от тях електронни везни, без дори да добавя сума, съответстваща на марж на печалбата.

289 Ето защо следва да се отхвърли настоящото оплакване, а оттам и двете разглеждани правни основания.

290 С оглед на изложените по-горе съображения жалбата следва да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноски

291 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като жалбоподателите са загубили делото, те следва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски съгласно исканията на Съвета.

В приложение на член 87, параграф 4, първа алинея от Процедурния правилник Комисията понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (първи състав)

реши:

- 1) Отхвърля жалбата.**
- 2) Осъжда Shanghai Excell M&E Enterprise Co. Ltd и Shanghai Adeptech Precision Co. Ltd да заплатят направените от тях съдебни разноски, както и направените от Съвета съдебни разноски.**
- 3) Комисията понася направените от нея съдебни разноски.**

Tiili

Dehousse

Wiszniewska-Białecka

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 18 март 2009 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора	II - 574
А — Първоначално разследване и първоначален регламент	II - 574
Б — Процедура по преразглеждане	II - 576
В — Обжалваният регламент	II - 577
Производство и искания на страните	II - 579
По молбата за обявяване на липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество	II - 583
А — Доводи на страните	II - 583
Б — Съображения на Първоинстанционния съд	II - 584
По съществуващото на спора	II - 588
А — По второто и третото правно основание, изведени от нарушение на член 2, параграф 7, буква в), първа алинея, съответно първо и второ тире от основния регламент	II - 588
1. Доводи на страните	II - 591
2. Съображения на Първоинстанционния съд	II - 593
Б — По първото правно основание, изведено от нарушение на член 2, параграф 7, буква в), втора алинея от основния регламент	II - 598
1. Предварителни бележки	II - 598
2. Доводи на страните	II - 600
3. Съображения на Първоинстанционния съд	II - 602
В — По четвъртото правно основание, изведено от нарушение на член 11, параграф 9 от основния регламент	II - 610
1. Доводи на страните	II - 612
2. Съображения на Първоинстанционния съд	II - 613

Г — По петото и осмото правно основание, изведени от нарушение на член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент	II - 620
1. Доводи на страните	II - 621
2. Съображения на Първоинстанционния съд	II - 623
а) По първото оплакване, свързано с определянето на конструираната нормална стойност въз основа на данни, които не са проверени и съдържат недостатъци	II - 624
б) По второто оплакване, свързано с твърдението, че определеният за Toshiba Indonesia марж на печалбата е явно неподходящ	II - 630
в) По третото оплакване, свързано с наличието на дискриминация	II - 631
Д — По шестото и седмото правно основание, изведени от нарушение на член 2, параграф 10 от основния регламент	II - 632
1. Доводи на страните	II - 633
2. Съображения на Първоинстанционния съд	II - 636
а) По включването на разходите POA на Toshiba Singapore в изчисляването на конструираната нормална стойност	II - 637
б) По липсата на корекции на основание комисионните възнаграждения на агент в полза на Toshiba Singapore и Toshiba Japan	II - 638
в) По корекциите на експортната цена на основание комисионни възнаграждения на агент	II - 640
По съдебните разноски	II - 644